Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 102 (1852) ♦ Вівторок, 2 червня 1998 року ♦ Ціна договірна

Шахтарі — в похід на Київ, Прем'єр — на матч в Амстердам

Ця поїздка президента Федерації футболу України В. Пустовойтенка, незалежно навіть від того, на які кошти вона здійснювалася, може вважатися апофеозом соціальної безвідповідальності. Бо коли шахтарі місяцями не отримують зароблене, своє, кровне, і вимагають зустрічі з Прем'єром, готуються до маршу на Київ, а він у цей час переживає, хто ж переможе, італійський «Ювентус» чи іспанський «Реал», то це вже повна відсутність політичного такту, політичної культури.

(Закінчення на 2-й стор.).

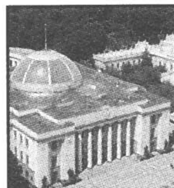
В. о. Генерального прокурора України Б. В. ФЕРЕНЦУ

Депутатський запит

(ст.12 Закону України «Про статус народного депутата України»)

Прошу відповідно до п.9 розділу XV Конституції України і статті 4, п.1 статті 5, п.3 статті 19, статті 20 Закону України «Про прокуратуру» здійснити перевірку, чи не витрачалися кошти державного бюджету, затвердженого Законом, на поїздку Прем'єр-міністра України В. Пустовойтенка на футбольний матч фіналу Європейської ліги чемпіонів в Амстердам, який відбувся 20 травня 1998 року. Тобто саме в той час, коли шахтарі здійснювали похід у Київ у надії отримати зароблене.

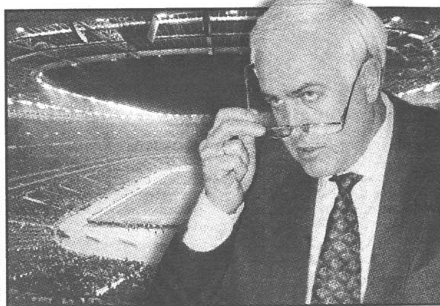
Віктор ШИШКІН,
народний депутат України,
в. о. № 133.

Виступи кандидатів на посаду Голови Верховної Ради України

4—7

НА ДНІ

у прямому й переносному розумінні цього слова опинилася вугільна галузь Луганщини. Якщо, приміром, у перші повоєнні роки в області видобували понад 30 мільйонів тонн вугілля, а в 60-ті роки — понад 60 мільйонів тонн, то у минулому році нагора підняли тільки 18,8 млн. тонн палива.

(Закінчення на 13-й стор.).

На іменинах древнього міста

9

P.S.

❍ **За перший квартал 1998 року на підприємствах громадського харчування і в роздрібній торгівлі на 22% зменшилася реалізація м'яса та птиці.**

❍ **У районі Запоріжжя піднято затонулий у Дніпрі в середині травня суховантаж «Слов'янськ».**

❍ **Одна людина загинула й дві постраждали внаслідок обвалу породи на шахті в Селідовому (Донецька область).**

Тракторний прорив

Харківський тракторний завод став одним із засновників спільного україно-російського підприємства «СВС-лізинг». Розпорядження щодо його створення підписав губернатор Тульської області Василь Стародубцев. Відтепер ХТЗ знову отримав можливість повернутися на російський ринок і постачати туди за лізингом свою техніку. Якістю вітчизняні машини не поступаються аналогічним російським, а за ціною — набагато дешевші. Працівники СП встановлюватимуть на харківські агрегати двигуни Ярославського моторного заводу і відправлятимуть землеробам Росії.

Продукцією харківських тракторобудівників зацікавилися також у Краснодарі та Ставрополі. Там вже замовили 240 гусеничних і 180 колісних машин ХТЗ, повідомляє ДІНАУ.

Ситий уряд і голодний народ

Таке гасло, що принесли з собою гірники «Первомайськвугілля» до Луганська ще тиждень тому, не втратило своєї актуальності. Адже «оперативність», з якою урядовці відгукнулися на акцію протесту, вкотре підтвердила справедливість переважної більшості вимог. Місцева влада, що стала своєрідним буфером у згаданому протистоянні, не сидить склавши руки. У Луганську докладено всіх зусиль, щоб створити пікетувальникам облдержадміністрації більш-менш нормальні умови перебування просто неба. По закінченні «зміни» гірники повертаються до легкоатлетичного манежу стадіону «Авангард», де для них організовано харчування та нічліг.

(Закінчення на 2-й стор.).

Кубковий «хет-трик» «Динамо»

14

Спробуй і виграй!

«Голос України» знову проводить для своїх передплатників другий етап лотереї. Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

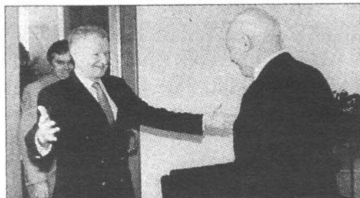
33. Раді підприємців м. Рівне (голова — Богдан Лимар) — телевізор, годинник настільний.
34. Рівненському ветеранському кооперативу «Черевички» (голова — Степан Воробей) — сервіз чайний, фотоапарат, годинник наручний.
35. Цуманському держлісгоспу державного об'єднання «Волиньліс» (директор — Богдан Колісник) — набори бальзамів.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера у нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї. Спробуйте і виграйте!

Передплата-98

У номер

Кажуть, що Бжезинський знає все про всіх...

Протягом тижня в Україні перебуватиме відомий американський політик Збігнєв Бжезинський з групою експертів. Гості, які здійснюють неофіційний візит, уже зустрілися з Президентом Леонідом Кучмою, секретарем Ради національної безпеки Володимиром Горбуліним, міністром закордонних справ Борисом Тарасюком, головою Національного банку Віктором Ющенком.

Програма перебування американських політиків надзвичайно насичена: вони побувають також у Харкові та Дніпропетровську, де проведуть засідання за «круглим столом» з представниками політичних партій, ділових, наукових кіл та молодіжних організацій, зустрінуться з главами адміністрацій. Цікаво, що гості відвідають також виробниче об'єднання «Південмаш».

Кажуть, Бжезинський знає все про всіх не тільки на цей момент, а й може спрогнозувати, наприклад, розвиток подій в Україні на 10 років наперед.

Про те, що ми маємо «економічні проблеми», знає сьогодні навіть школяр. А от як розвиватиметься наше суспільство далі... Можливо, про це незабаром скаже пан Бжезинський?

Ситий уряд і голодний народ

(Початок на 1-й стор.).

Щоправда, дещо складніше з дозвіллям. Одначе подейкують, що з'явилася домовленість про проведення товариського футбольного матчу між гірниками та провоохоронцями, що чергують біля пікету. Запрошення відвідати матч надіслано навіть Прем'єр-міністрові і водночас президентові Федерації футболу Валерію Пустовойтенку. Що ж, може, хоч у такий спосіб їм вдасться витягти главу уряду на зустріч...

СПОКУСА ПРЕЗИДЕНТА

Підсумок тижня

Поточний тиждень, схоже, стане визначальним у подальшій долі нинішньої Верховної Ради. У минулу п'ятницю фракції, що бойкотували вибори Голови, вперше висунули претендентів на цю посаду, які поки що не зняли свої кандидатури.

Аналітики і оглядачі висловлюють з цього приводу кілька версій. Насамперед вони сходяться на тому, що досить прохідна кандидатура — екс-президент Леонід Кравчук. Водночас колишній Голова Верховної Ради Олександр Мороз не виключає, що в другому турі голосування, коли воно відбудеться, зійдуться Петро Симоненко і Леонід Кравчук, який в підсумку набере 150 голосів.

Побутує думка, що завдяки сьогоднішнім «торгам» довкола відставки уряду відбудеться чергове висунення кандидатур і врешті Олександра Мороза оберуть Головою Верховної Ради. Тим паче з'явилися ознаки того, що частина правоцентристських фракцій, зокрема зелені, згодні «розблокувати» вибори керівника парламенту.

Щоправда, не виключається можливість того, що тепер почнуть «блокувати» вибори ліві, щоб показати свою силу. Однак аргументів на користь цієї версії ніхто не наводить. Тим більше, маючи чисельну перевагу приблизно у 35 голосів над правоцентристськими фракціями, вони за допомогою позафракційних можуть обрати свого представника на посаду Голови Верховної Ради.

Багатьох дивує інше: чому лівий блок послідовно і цілеспрямовано висуває кандидатом Петра Симоненка? Адже найбільш «прохідна» постать — Олександр Мороз. А поява в списку претендентів Петра Симоненка вигідна насамперед президентській команді. Власне, поява на чолі парламенту лідера комуністів дозволяє в майбутньому розіграти «болгарський» варіант. Деякі політики, і зокрема керівник фракції об'єднаних соціал-демократів Євген Марчук, вважають, що цей сценарій готується в Україні давно і послідовно. Лишилося зробити кілька, перефразовуючи Бориса Нечерду, «заключних і вільних штрихів». (До речі, ліві, самі того не підозрюючи чи свідомо, уже виявляють прагнення очолити уряд за умови зміни економічного курсу).

Спокуса для глави держави і його оточення надзвичайна. Ліві, зокрема комуністи, самі пхають голову в зашморг. Адже вони зможуть покермувати не довше, аніж півроку, до весни. І на фоні економічного колапсу канути у небуття.

Ймовірність такого розвитку подій підтвердив нещодавно в розмові з автором високий урядовець Кабінету міністрів, який висловив думку, що кращої нагоди «розгромити комуністів» у влади може і не бути.

Водночас, схоже, це — позиція «прозахідного» оточення глави держави. Бо ті, хто сповідує «євроазійство», підштовхують Президента повторити «білоруський варіант». Недаремно з'явилися чутки про те, що Леонід Кучма висловив думку, ніби в депутатів для виборів Голови залишається тільки поточний тиждень.

У цьому випадку навіть «грошові мішки» не боятимуться втрат, бо їм запропонують зберегти місця в парламенті, але в нижній палаті...

Про те, що глава держави готується до вирішальних подій, свідчать і здійснені ним минулого тижня перестановки не тільки обласних і районних керівників, а й начальників обласних управлінь спецслужб.

Отож, не виключено, що поточний тиждень визначить не тільки долю Верховної Ради, але й парламентаризму і демократії в Україні.

Володимир КОРОЛЮК.

Маневри після виборів

Партійні рядки

Демократична партія України «розбір прольоту» у минулих виборах призначила на святкування Дня Києва. Коли на вулицях столиці кипіли хвилі радості, у Будинку профспілок вирували пристрасті. Частина делегатів VI з'їзду ДемПУ звинуватила у нищівній поразці на виборах лідера партії Володимира Яворівського. Натомість політик і письменник, не скидаючи з себе вини, переклав частину відповідальності на найближчих соратників — своїх заступників, членів Національної ради партії.

З'їзд прийняв ухвалу, якою відправив у відставку і голову ДемПУ Володимира Яворівського, і його заступників, і Національну раду. Вибори вирішили провести того самого дня. Чимало суперечок викликала пропозиція обирати голову таємно. Врешті перемога дісталася опозиції, яка добилася таки таємного голосування. Але якою ціною! Володимир Яворівський зумів перемогти Володимира Шовкошитного, отримавши 269 голосів з 450. За Шовкошитного віддали голоси 140 делегатів. Заступників не обрано.

Водночас прийнято рішення черговий з'їзд демпартії скликати у жовтні поточного року, а також провести переговори про об'єднання з низкою інших партій. Отож опозиціонери вирішили поки що «не грюкати дверима».

Цієї ж точки зору дотримується і Олександр Лавринович, якого зняли із заступників голови Руху і виключили з Центрального проводу на позачерговому з'їзді цієї партії, який відбувся 30—31 травня.

Новим заступником В'ячеслава Чорновола став Юрій Костенко, якого, вважають аналітики, Рух у грудні цього року на черговому з'їзді висуне кандидатом у Президенти України.

Питання про об'єднання з іншими партіями було знято з порядку денного з'їзду Руху як не підготовлене.

Нічим не закінчився і II з'їзд Республіканської Християнської партії, який мав проголосити про об'єднання з Рухом.

З'їзд повторно обрав головою РХП Миколу Поровського.

Володимир ВОЛИНСЬКИЙ.

Шахтарі — в похід на Київ...

(Початок на 1-й стор.).

Звичайно, і Пустовойтенко, як і перший віце-прем'єр Голубченко, якого він направив до шахтарів, однаково не здатні задовольнити справедливі вимоги гірників, вчителів, науковців, врешті-решт, переважної більшості суспільства. Але дозволяти собі переїматися в такий час фіналом ліги футбольних чемпіонів — то вже виходить за будь-які рамки...

* * *

А у лідера фракції «Громади» у парламенті Павла Лазаренка, як і у лідерів багатьох інших фракцій, знайшовся час для спілкування з шахтарями.

Політичний розшук?

Президент має знати все. Принаймні намагатися знати все. Нічого тут поганого і, можливо, протизаконного немає. Інше питання, що входить у поняття «все».

Якщо вірити Розпорядженню Миколаївської обласної державної адміністрації від 17 лютого 1997 р. № 73-р **«Про незадовільне виконання Указу Президента України від 30 листопада 1994 р. № 709 «Про інформаційно-аналітичне забезпечення Президента України»** (вибач, читачу, за недолугий канцеляризм. Але тут треба бути максимально точним, бо до суду потягнуть), гарант Конституції цікавиться геть чисто всім. Його прагнення нібито поділяють і підлеглі. Про це свідчить лист глави адміністрації Президента України (попростому — головний начгосп) від 17 серпня 1994 р. № 9-8/18.

Як видно з Розпорядження, на Миколаївщині справно взялися реалізовувати вимоги центру і створили цілу систему оперативного інформування Президента «про події суспільно-політичного життя, проведені важливі організаційні заходи, економічний і соціальний розвиток територій, стан справ у підвідомчих галузях народного господарства, критичні ситуації, проблеми, аналітичні висновки і пропозиції тощо».

Однак більшість глав райдержадміністрацій та інших служб «безвідповідально поставились до виконання Указу Президента».

У такій ситуації завжди необхідно «вжити невідкладних заходів». На Миколаївщині сотворили Інструкцію про підготовку та надання експрес-інформації. Про що ж просять високі чиновники їх повідомляти? Усього переповідати не варто. Однак звертаємо увагу на п. 4 Інструкції, де є перелік питань, які повинні висвітлюватися. Так ось про що хоче знати Президент:

Акції протесту
Соціологічні дослідження
Діяльність народних депутатів
Діяльність кандидатів у депутати
Діяльність партій і громадських об'єднань
Діяльність профспілок, конфесій та міжконфесійні стосунки...

Нічого це не нагадує, шановний читачу?!

Чи так давно ми вказували в анкетах все не лише про себе, а й про рідних? Де народився, де похований, чи був на окупованій території, в якій партії перебував, чи був за кордоном — згадав, читачу?

Я далекий від думки, що саме політичний розшук мався на увазі в Указі Президента від 30 листопада 1997 р. № 709. Отож, аби розібратись у ситуації, ми звернулися до голови адміністрації Президента України пана Кушнарьова з проханням надати можливість ознайомитися, так би мовити, із першоджерелами. Минуло понад 20 діб, а відповіді немає.

Певне, наші сумніви мають підгрунтя? Адже мовчання — знак згоди. Чи не так, Євгене Петровичу?

Анатолій ФЕДОРІВ.

ЗАЯВА
фракції Комуністичної партії України у Верховній Раді України

Перебіг подій останніх тижнів у Верховній Раді України наочно свідчить про те, що пропрезидентські політичні кола будь-якими засобами намагаються дестабілізувати ситуацію в Україні.

У той час, коли депутати-комуністи ініціюють у Верховній Раді розгляд справді життєво важливих для народу України питань, зокрема «Про погашення заборгованості по заробітній платі, пенсіях, стипендіях», «Про подолання кризового стану у вугільній промисловості України», «демократичне» угруповання у Верховній Раді підтримує дії Президента щодо усунення вищого органу законодавчої влади держави від впливу на соціально-економічні процеси в країні.

Настирливе нав'язування чотирма фракціями пропозиції про вибори керівництва Верховної Ради в так званому «пакеті» є безпрецедентним політичним тиском збанкрутілого режиму та його прибічників у парламенті, намаганням диктувати свою волю народним депутатам.

Очевидною метою цих дій є принесення Верховної Ради в жертву неминучому соціальному вибуху і встановлення жорсткої президентської диктатури під п'ятою закордонних політичних і фінансових кіл, яким стабільність і процвітання України не потрібні.

Не можна не відзначити й того, що під час виборів Голови і керівництва Верховної Ради не випадково поєднались різні зовні, але єдині за суттю позиції НДП і Руху, СДПУ і Партії зелених та їх лідерів — А. Матвієнка і В. Чорновіла, Є. Марчука і В. Кононова, які продемонстрували намагання диктувати народним обранцям волю своїх справжніх хазяїв.

Поведінка представників ПСПУ, які відкрито підтримали пропрезидентські сили у Верховній Раді і взяли участь у блокуванні голосування, не має нічого спільного з позицією представників справді лівих сил.

Ці події підтверджують, що в новому парламенті, як і в суспільстві в цілому, діють фактично тільки дві чітко окреслені політичні сили — антипрезидентська і пропрезидентська.

Фракція комуністів рішуче протестує проти політичного свавілля, порушення норм і положень Регламенту Верховної Ради, блокування її роботи, спекуляції з цього приводу і попереджає, що політичне блюзнірство може призвести до серйозної політичної кризи.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

1 сесія 14 скликання

РЕЗУЛЬТАТИ ПОІМЕННОГО ГОЛОСУВАННЯ

питання № 14

Про пропозицію народного депутата Лавриненка (працювати без вихідних до обрання Голови Верховної Ради України)

Голосування проведено 29/05/98 11 годин 38 хвилин
Обрано народних депутатів 438
Зареєстровано народних депутатів 388
В голосуванні взяло участь 329
ЗА = 210 ПРОТИ = 56 УТРИМАЛОСЬ = 7 НЕ ГОЛОСУВАЛО = 56
Рішення НЕ ПРИЙНЯТЕ

Не входить до складу фракцій і груп
ЗА = 15 ПРОТИ = 2 УТРИМАЛОСЬ = 0
НЕ ГОЛОСУВАЛО = 2

Агафонов М. І.	28	....
Бабич В. Г.	218	....
Білас І. Г.	120	ЗА
Бондаренко В. Д.	212	....
Ващук К. Т.	20	ЗА
Головатий С. П.	222	ЗА
Горбачов В. С.	127	....
Гошовська В. А.	178	....
Гурвіц Е. Й.	136	....
Діброва В. Г.	19	ЗА
Єрмак А. В.	83	ЗА
Ківалов С. В.	135	....
Кірімов І. З.	95	....
Ковач М. М.	72	....
Коломойцев В. Е.	106	ЗА
Кощинець В. В.	88	....
Кузнецов О. Б.	78	ЗА
Мангул А. І.	81	НЕ ГОЛ.
Миримський Л. Ю.	2	....
Настенко О. А.	132	....
Омельченко Г. О.	146	ЗА
Осташ І. І.	126	....
Пилипчук І. М.	124	....
Пинзеник В. М.	117	....
Ратушний М. Я.	164	ПРОТИ
Ржавський О. М.	46	ЗА
Ромовська З. В.	122	ЗА
Сирота М. Д.	200	ПРОТИ
Стецько Я. Й.	89	ЗА
Табачник Д. В.	91	ЗА
Терьохін С. А.	214	ЗА
Тягнибок О. Я.	119	ЗА
Устенко П. І.	207	ЗА
Франчук А. Р.	10	....
Цехмістренко В. Г.	154	....
Черненко В. Г.	48	НЕ ГОЛ.
Щербань В. П.	41	....

Фракція Комуністичної партії України
ЗА = 113 ПРОТИ = 0 УТРИМАЛОСЬ = 0
НЕ ГОЛОСУВАЛО = 3

Абрамов Ф. М.	59	ЗА
Александровська А. О.	247	ЗА
Аніщук В. В.	240	ЗА
Анненков Є. І.	250	ЗА
Бабурін О. В.	75	ЗА
Баулін П. Б.	76	ЗА
Бережний В. Г.	114	ЗА
Бондарчук О. В.	258	ЗА
Борщевський В. В.	261	ЗА
Буждиган П. П.	271	ЗА
Буйко Г. В.	249	ЗА
Варбанець І. М.	286	ЗА
Василенко А. С.	260	ЗА
Ведмідь А. П.	252	ЗА
Власов В. Д.	54	ЗА
Гмиря С. П.	105	ЗА
Голуб О. В.	256	ЗА
Грачов О. О.	237	ЗА
Гуренко С. І.	248	ЗА
Дайнеко Л. І.	273	....
Долженко Г. П.	251	ЗА
Доманський А. І.	266	....
Донченко Ю. Г.	113	ЗА
Дорогунцов С. І.	281	ЗА
Драголюнцев А. Д.	232	ЗА
Друзюк С. О.	137	ЗА
Єськов В. А.	109	ЗА
Єщенко В. М.	242	ЗА
Жежук Н. С.	246	ЗА
Заклунна В. Г.	230	....
Зачосов В. О.	225	ЗА
Звонарж А. Ю.	292	ЗА
Кирил В. О.	269	ЗА
Кириченко М. О.	151	ЗА
Клочко М. О.	148	НЕ ГОЛ.
Кожевніков Б. М.	299	ЗА
Кондратенко А. І.	288	ЗА
Корнійчук І. В.	254	ЗА
Кочерга В. Г.	49	ЗА
Кравченко М. В.	57	ЗА
Красняков Є. В.	301	ЗА
Круценко В. Я.	276	ЗА
Крючков Г. К.	241	ЗА
Кузнєцов П. С.	307	ЗА
Кухарчук М. А.	302	НЕ ГОЛ.
Кучеренко В. М.	284	ЗА
Кушнір О. Д.	280	ЗА
Лантух В. І.	308	ЗА
Левченко А. І.	267	ЗА
Лешан Є. А.	1	ЗА
Лісогорський О. І.	177	ЗА
Луценко В. І.	243	НЕ ГОЛ.
Малєвський О. Т.	295	ЗА
Марамзін Ф. А.	104	ЗА
Мармазов Є. В.	253	ЗА
Мартинюк А. І.	231	ЗА
Масенко О. М.	147	ЗА
Матвеєв В. Г.	262	ЗА
Матвєєв В. Й.	129	ЗА
Мигович І. І.	274	ЗА
Мироненко В. А.	5	ЗА
Мішура В. Д.	259	ЗА
Моісеєнко В. М.	53	ЗА
Молчанов Б. Я.	234	ЗА
Морозов А. П.	278	ЗА
Наливайко А. М.	228	ЗА
Олійник Б. І.	229	....
Оплачко В. М.	287	ЗА
Охріменко К. О.	294	ЗА
Панасовський О. Г.	263	ЗА
Парубок О. Н.	227	ЗА
Пасечна Л. Я.	291	ЗА
Пасєка М. С.	15	ЗА
Пейгалайнен А. В.	303	ЗА
Петренко В. О.	279	ЗА
Петренко Д. Д.	107	ЗА
Петров В. Б.	270	ЗА
Писаренко А. А.	44	ЗА
Понеділко В. І.	77	ЗА
Пономаренко Г. Г.	245	ЗА
Попов Г. Д.	293	ЗА
Пустовойтов В. С.	33	ЗА
Пхиденко С. С.	264	ЗА
Райковський Б. С.	290	ЗА
Роєнко В. Г.	199	ЗА
Самойлик К. С.	257	ЗА
Сизенко Ю. П.	236	ЗА
Симоненко П. М.	226	ЗА
Синенко С. І.	272	ЗА
Сімонов В. Д.	268	ЗА
Сінченко С. Г.	298	ЗА
Сіренко В. Ф.	233	ЗА
Снігач А. П.	186	ЗА
Сокерчак В. М.	142	ЗА
Старинець О. Г.	277	ЗА
Степура В. С.	304	ЗА
Стрижко Л. П.	282	ЗА
Строгов А. Н.	235	ЗА
Танасов С. І.	192	ЗА
Терещук В. В.	285	ЗА
Тищенко П. В.	275	ЗА
Тіщенко О. В.	174	ЗА
Тропін В. І.	157	ЗА
Туш М. Н.	289	ЗА
Федоренко Л. П.	296	ЗА
Хара В. Г.	238	ЗА
Хмельовий А. П.	306	ЗА
Хунов А. І.	297	....
Цибенко П. С.	110	ЗА
Чекалін В. М.	244	ЗА
Черенков О. П.	112	ЗА
Чернічко О. М.	34	ЗА
Чивюк М. В.	300	ЗА
Чичканов С. В.	255	ЗА
Чичков В. М.	283	ЗА
Штепа В. Д.	31	ЗА
Штепа Н. П.	305	ЗА
Юхимець О. Ф.	196	ЗА
Яковенко Л. О.	265	ЗА
Яковенко О. М.	50	ЗА
Яценко В. М.	66	ЗА

Фракція Народного Руху України
ЗА = 1 ПРОТИ = 3 УТРИМАЛОСЬ = 1
НЕ ГОЛОСУВАЛО = 16

Альошин В. Б.	336	НЕ ГОЛ.
Асадчев В. М.	337	ПРОТИ
Бойко Б. Ф.	314	....
Бойчук І. В.	327	....
Бондаренко О. Ф.	318	НЕ ГОЛ.
Борзов В. П.	335	....
Глухівський Л. Й.	341	....
Григорович Л. С.	320	....
Гудима О. М.	123	....
Джемілев М.	316	....
Джоджик Я. І.	163	....
Драч І. Ф.	167	....
Жовтяк Є. Д.	94	....
Заєць І. О.	313	УТРИМ.
Зварич Р. М.	326	....
Іщенко О. І.	165	НЕ ГОЛ.
Кириленко В. А.	321	....
Ключковський Ю. Б.	339	....
Коваль В. С.	324	....
Кожин Б. Б.	317	....
Косів М. В.	116	....
Костенко Ю. І.	312	НЕ ГОЛ.
Костинюк Б. І.	338	....
Креч Е. Е.	328	НЕ ГОЛ.
Криворучко Ю. З.	118	....
Кулик О. В.	145	....
Лавринович О. В.	332	....
Манчуленко Г. М.	330	НЕ ГОЛ.
Мовчан П. М.	152	....
Павличко Д. В.	333	НЕ ГОЛ.
Полюхович І. П.	155	ЗА
Сігал Є. Я.	331	ПРОТИ
Слободян О. В.	220	НЕ ГОЛ.
Танюк Л. С.	166	НЕ ГОЛ.
Тарасюк І. Г.	315	НЕ ГОЛ.
Удовенко Г. Й.	311	НЕ ГОЛ.
Федорин Я. В.	323	НЕ ГОЛ.
Філіпчук Г. Г.	203	НЕ ГОЛ.
Червоній В. М.	322	....
Черняк В. К.	153	НЕ ГОЛ.
Чобіт Д. В.	340	НЕ ГОЛ.
Чорновіл В. М.	310	....
Чубаров Р. А.	8	....
Шевченко В. Ф.	329	....
Шепа В. В.	325	ПРОТИ
Шмідт Р. М.	115	НЕ ГОЛ.
Юхновський І. Р.	319	....

Фракція блоку Соціалістичної та Селянської партій України
ЗА = 27 ПРОТИ = 1 УТРИМАЛОСЬ = 0
НЕ ГОЛОСУВАЛО = 0

Баранчик І. І.	358	ЗА
Бокий І. С.	344	ЗА
Вінський Й. В.	346	ЗА
Довганчин Г. В.	369	ЗА
Довгань К. В.	345	ЗА
Довгань С. В.	342	ЗА
Дроботов А. І.	355	ЗА
Зубов В. С.	348	ЗА
Кирильчук Є. І.	350	ЗА
Кіяшко С. М.	351	ЗА
Костусєв О. О.	357	ЗА
Кушніров М. О.	367	ЗА
Лавриненко М. Ф.	356	ЗА
Макеєнко В. В.	354	ЗА
Марковська Н. С.	347	ЗА
Місюра В. Я.	363	....
Мороз О. О.	92	ЗА
Мусієнко І. М.	359	ЗА
Мухін В. В.	366	ЗА
Ніколаєнко С. М.	185	ЗА
Новик А. М.	353	ЗА
Покотило Н. О.	352	ЗА
Потімков С. Ю.	170	....
Сас С. В.	361	....
Сацюк В. М.	362	....
Семенюк В. П.	370	ЗА
Сінько В. Д.	368	ЗА
Станков А. К.	365	ЗА
Степанов М. В.	349	....
Суслов В. І.	343	ЗА
Ткаченко О. М.	195	ЗА
Цушко В. П.	140	....
Чиж І. С.	190	....
Шпігало В. Є.	364	ПРОТИ
Ющик О. І.	360	ЗА

Фракція Партії зелених України
ЗА = 4 ПРОТИ = 0 УТРИМАЛОСЬ = 0
НЕ ГОЛОСУВАЛО = 13

Бєлоусова І. А.	384	НЕ ГОЛ.
Гаврилов І. О.	386	НЕ ГОЛ.
Гуцол М. В.	388	НЕ ГОЛ.
Дашутін Г. П.	162	....
Деркач А. Л.	159	....
Єльчанінов В. С.	376	....
Кирюшин І. В.	381	НЕ ГОЛ.
Кононов В. М.	371	....
Кострижевський Д. Б.	389	НЕ ГОЛ.
Кривошея С. В.	377	НЕ ГОЛ.
Курикін С. І.	374	ЗА
Лютікова І. І.	385	НЕ ГОЛ.
Мазуренко В. І.	141	НЕ ГОЛ.
Мельников О. Б.	379	ЗА
Москвін С. О.	383	ЗА
Павленко С. Г.	382	НЕ ГОЛ.
Поліщук О. В.	387	....
Рись С. М.	378	НЕ ГОЛ.
Рябченко О. В.	25	....
Самойленко Ю. І.	375	НЕ ГОЛ.
Ткачук В. А.	380	НЕ ГОЛ.
Фіалковський В. О.	187	ЗА
Хмельницький В. І.	373	....
Шевчук О. Б.	372	НЕ ГОЛ.

Фракція Народно-демократичної партії
ЗА = 13 ПРОТИ = 22 УТРИМАЛОСЬ = 4
НЕ ГОЛОСУВАЛО = 18

Акопян В. Г.	131	....
Антоньєва Г. П.	98	НЕ ГОЛ.
Балашов Г. В.	27	ЗА
Бандурка О. М.	175	....
Безсмертний Р. П.	397	ПРОТИ
Беспалий Б. Я.	404	ПРОТИ
Білоус А. О.	405	ПРОТИ
Богатиренко А. А.	63	....
Богословська І. Г.	169	....
Борзих О. І.	103	....
Бортник В. Ф.	189	....
Буряк С. В.	193	ПРОТИ
Васильєв Г. А.	61	....
Гавриш С. Б.	176	УТРИМ.
Гаркуша О. М.	130	....
Горбатов В. М.	6	ЗА
Гриневецький С. Р.	143	....
Гуров В. М.	32	ЗА
Гусак Л. Г.	144	НЕ ГОЛ.
Данильчук О. Ю.	156	....
Діяк І. В.	179	ПРОТИ
Єдін О. Й.	102	ПРОТИ
Ємець О. І.	392	ПРОТИ
Єхануров Ю. І.	64	....
Жеваго К. В.	149	ЗА
Жердицький В. Ю.	74	ПРОТИ
Жовтис О. І.	138	НЕ ГОЛ.
Журавський В. С.	68	ЗА
Задорожній О. В.	217	....
Зарубінський О. О.	398	ПРОТИ
Засуха Т. В.	93	НЕ ГОЛ.
Звягільський Ю. Л.	43	....
Іванов С. А.	3	ЗА
Іоффе Ю. Я.	111	....
Іщенко О. М.	96	НЕ ГОЛ.
Карпов О. М.	400	ПРОТИ
Кафарський В. І.	401	ПРОТИ
Квятковський І. В.	11	НЕ ГОЛ.
Кириченко С. О.	183	....
Кінах А. К.	128	НЕ ГОЛ.
Ковалко М. П.	65	ПРОТИ
Коліушко І. Б.	402	....
Коновалюк В. І.	62	ЗА
Кононенко Ю. С.	181	....
Король В. М.	202	....
Костицький В. В.	84	....
Крук Ю. Б.	139	ПРОТИ
Кухарчук О. С.	101	ПРОТИ
Кучеренко О. Ю.	80	ЗА
Ларін С. М.	390	....
Литвак О. М.	87	....
Литюк А. І.	56	ПРОТИ
Мартиненко М. В.	21	....
Марченко О. А.	201	НЕ ГОЛ.
Матвієнко А. С.	17	НЕ ГОЛ.
Матвієнков С. А.	55	НЕ ГОЛ.
Мельник П. В.	394	....
Насалик І. С.	85	ЗА
Нечипорук В. П.	194	ПРОТИ
Онуфрійчук М. Я.	198	....
Пашковський Л. Б.	184	НЕ ГОЛ.
Петров О. В.	211	....
Пінчук В. М.	26	ЗА
Плющ І. С.	391	НЕ ГОЛ.
Подгорний С. П.	395	ПРОТИ
Подобєдов С. М.	197	ПРОТИ
Развадовський В. Й.	69	ЗА
Рибак В. В.	45	ЗА
Салигін В. В.	171	НЕ ГОЛ.
Сахно Ю. П.	406	ПРОТИ
Свирида О. М.	22	....
Семиноженко В. П.	168	....
Ситник К. М.	403	....
Спіженко Ю. П.	67	....
Стецьків Т. С.	396	ПРОТИ
Супрун Л. П.	100	....
Терентюк О. М.	399	ПРОТИ
Ткаленко І. І.	90	НЕ ГОЛ.
Ткачук В. М.	86	....
Філенко В. П.	393	ПРОТИ
Франчук І. А.	7	....
Фурдичко О. І.	125	НЕ ГОЛ.
Хорошковський В. І.	9	....
Чаговець В. М.	180	УТРИМ.
Черновецький Л. М.	219	НЕ ГОЛ.
Чікал А. В.	191	....
Шевчук С. В.	23	УТРИМ.
Шмаров В. М.	173	ЗА
Шпак О. Г.	14	НЕ ГОЛ.
Шпиг Ф. І.	210	УТРИМ.
Юшко І. О.	42	НЕ ГОЛ.
Янковський М. А.	47	....

Фракція «Громада»
ЗА = 36 ПРОТИ = 0 УТРИМАЛОСЬ = 0
НЕ ГОЛОСУВАЛО = 0

Альохін В. І.	39	ЗА
Арабаджи В. В.	79	ЗА
Білик А. Г.	38	ЗА
Білорус О. Г.	411	ЗА
Блохін О. В.	418	ЗА
Бродський М. Ю.	215	ЗА
Гнатюк Д. М.	409	ЗА
Давидов В. В.	108	ЗА
Донець Н. Г.	420	....
Єльяшкевич О. С.	182	ЗА
Заплатинський В. М.	416	ЗА
Кармазін Ю. А.	134	ЗА
Кириленко І. Г.	36	....
Кондратевський С. М.	224	ЗА
Константинов Є. С.	51	ЗА
Косаківський Л. Г.	223	ЗА
Лазаренко П. І.	40	ЗА
Мартиновський В. П.	29	ЗА
Мичко М. І.	60	ЗА
Мкртчян Ю. С.	413	ЗА
Омеліч В. С.	415	....
Павловський М. А.	188	ЗА
Плютинський В. А.	410	ЗА
Поляков С. В.	412	ЗА
Правденко С. М.	417	ЗА
Пухкал О. Г.	209	ЗА
Ременюк О. І.	419	....
Сафронов С. О.	30	ЗА
Смірнов Є. Л.	16	ЗА
Сушкевич В. М.	422	ЗА
Тимошенко Ю. В.	99	ЗА
Толочко П. П.	407	ЗА
Трофименко Л. С.	37	ЗА
Турчинов О. В.	414	ЗА
Чайка В. В.	334	ЗА
Чукмасов С. О.	24	ЗА
Шеховцов О. Д.	52	ЗА
Шишкін В. І.	133	ЗА
Шушкевич В. Г.	421	ЗА
Юхновський О. І.	13	ЗА

Фракція Прогресивної соціалістичної партії України
ЗА = 1 ПРОТИ = 10 УТРИМАЛОСЬ = 1
НЕ ГОЛОСУВАЛО = 3

Алексеєв В. Г.	172	....
Безугла Л. Я.	435	ПРОТИ
Вітренко Н. М.	160	ЗА
Габер М. О.	430	ПРОТИ
Задорожна Т. А.	426	ПРОТИ
Квят В. П.	428	УТРИМ.
Куньов І. П.	434	НЕ ГОЛ.
Лимар Н. О.	432	ПРОТИ
Мазур О. А.	436	НЕ ГОЛ.
Малолітко І. Ф.	427	НЕ ГОЛ.
Марченко В. Р.	161	ПРОТИ
Романчук П. М.	424	ПРОТИ
Савенко М. М.	425	ПРОТИ
Сидорчук М. Ю.	431	ПРОТИ
Стоженко В. Я.	433	ПРОТИ
Тихонов С. А.	429	ПРОТИ
Чародеєв О. В.	423	....

Фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної)
ЗА = 0 ПРОТИ = 18 УТРИМАЛОСЬ = 1
НЕ ГОЛОСУВАЛО = 1

Ананко Є. П.	206	ПРОТИ
Андресюк Б. П.	445	ПРОТИ
Волковський А. П.	446	ПРОТИ
Губський Б. В.	443	НЕ ГОЛ.
Заєць В. В.	450	ПРОТИ
Зінченко О. О.	441	ПРОТИ
Корчинський А. І.	205	УТРИМ.
Кравчук Л. М.	437	ПРОТИ
Кремень В. Г.	442	ПРОТИ
Левцун В. І.	447	ПРОТИ
Марчук Є. К.	438	....
Медведчук В. В.	73	ПРОТИ
Мельнічук С. І.	444	ПРОТИ
Онопенко В. В.	439	ПРОТИ
Пересунько С. І.	448	ПРОТИ
Песоцький М. Ф.	449	ПРОТИ
Плужніков І. О.	440	ПРОТИ
Попеску І. В.	204	....
Порошенко П. О.	12	ПРОТИ
Раханський А. В.	4	....
Стоян О. М.	18	....
Суркіс Г. М.	71	ПРОТИ
Черен В. І.	158	....
Чубатенко О. М.	216	ПРОТИ
Шуфрич Н. І.	70	ПРОТИ

Примітка.

У Секретаріат Верховної Ради надійшла заява народного депутата Віталія Черненка (виб. округ № 48), в якій він повідомив, що під час голосування у нього не працював пульт, а тому він попросив зарахувати його голос «за» роботу у вихідні.

Роздруківка з комп'ютерного набору системи «Рада».

ВИСТУПИ КАНДИДАТІВ НА ПОСАДУ

Виступ народного депутата України Петра Симоненка *(фракція Компартії України)*

Вельмишановні виборці! Шановні народні депутати! Товариші!

В недавньому виступі з цієї трибуни я мав нагоду оприлюднити конкретні пропозиції Компартії України щодо виводу країни з соціально-економічної кризи. Зважаючи на це, а також на інформаційну блокаду з боку виконавчої влади, у сьогоднішньому виступі я хотів би сказати наступне. Народні депутати-комуністи прийшли до Верховної Ради налаштовані на конструктивну працю з найболючіших нині для наших виборців питань. Найгостріше з них — це створення усталених засад для забезпечення матеріальної основи існування народу України. Насамперед — найбільш соціально вразливих груп населення: дітей, молоді, ветеранів, працівників народної освіти та медичних закладів. Як вибухонебезпечну соціальну проблему ми розглядаємо неміч виконавчої влади у погашенні наростаючої заборгованості держави з виплати заробітної плати, пенсій, стипендій. На жаль, збуваються найгірші прогнози розвитку суспільних процесів під впливом цього чинника. Страйкують голодні вчителі. Ніякі сили вже не в змозі стримати марш шахтарів на Київ.

Саме за настійним намаганням комуністичної фракції питання про погашення боргів держави перед населенням, як позачергові, були внесені в порядок денний нашої сесії. Інформації першого віцепрем'єра та міністра фінансів наочно переконали депутатів у повному розвалі фінансової системи держави та відсутності політичної волі уряду щодо пошуку кардинальних шляхів запобігання колапсу суспільства. Зважте самі. З інформації вищеназваних високих урядовців невідкладні виплати держави з бюджету населенню, в тому числі шахтарям, становлять нині близько 525 млн. гривень щомісячно. В той самий час усі надходження до Державного казначейства України за 20 днів травня не перевищили 300 млн. гривень. Перший віце-прем'єр так і не наважився на запит депутатів-комуністів назвати конкретний термін погашення заборгованості держави перед шахтарями. А наш прем'єр у цей день у відповідь на вимогу шахтарів про негайну зустріч під загрозою масових виступів відбув (звичайно ж, за державний кошт) у далекий закордон, де з допомогою УТ мільйони голодних трудярів України могли спостерігати його захоплення видовищем футбольного матчу. Як кажуть, коментарі зайві. Та все ж підсумую: наша держава — повний банкрут, а можновладці за її рахунок збагачують свій досвід футбольних фанатів. А в цей час:

— закриваються вугільні шахти, гинуть шахтарські селища, бо не знаходить збуту донецьке вугілля за мільйонного імпорту закордонного палива;

— руйнуються від бездії або ж продаються за безцінь унікальні у світовому вимірі об'єкти енергокомплексу України;

— несуть мільйонні збитки металургійні заводи, що стали жертвами гострої кримінальної боротьби за газовий ринок;

— не зорано кожен шостий гектар ріллі багатющих українських чорноземів;

— щонайбільше третину від рівня недавніх, так званих тоталітарних, часів становить поголів'я великої рогатої худоби;

— ринок продовольства в Україні животіє за рахунок закордонного непотребу;

— триває вимирання українського народу.

Мільйони сімей цього літа вже в котрий раз поставлені у безвихідь неможливістю забезпечити оздоровлення своїх дітей. Корупція можновладців, відзначена світовими органами масової інформації, стала невід'ємною складовою суспільного життя. Американський Конгрес тільки цього року двічі розглядав питання, пов'язані з корупцією в Україні. А ми граємося в «антимафію». Чесний бізнес у нашій державі діями влади унеможливлено у принципі. Навіть найближчі радники Президента, які донедавна уславляли його економічний курс, визнають фінансовий колапс української економіки. В той самий час урядовці замість реальних кроків з реанімації економіки, що конає, обіцяють нам підвищення тарифів на комунальні послуги населенню та пропозиції щодо перегляду статей порожнього бюджету.

Звичайно, що ці заходи не знайдуть підтримки у Верховній Раді, насамперед у фракції комуністів. Тож офіційні та запродані, так звані незалежні, засоби масової інформації вдаються до замовчування та перекручування позиції небайдужих народних депутатів. І передусім фракції Компартії України, що твердо стоїть і надалі стоятиме на сторожі інтересів трудового народу і знедоленої більшості населення.

Щоб уникнути відповідальності перед власним народом, владі сьогодні, як ковток повітря, потрібен винуватець нової руїни. Президент, як ми чули, його вже знайшов. Це — Верховна Рада. Вона й раніше заважала президентським так званим реформам. А нині — вона має «не такий, як хотілося би, склад» і взагалі — неконструктивна. Та наближається черговий звіт Кабінету міністрів у Верховній Раді. Уряду, який майже за повний рік діяльності не спромігся оприлюднити свою програму і відзначився, окрім відомих футбольних перемог, хіба що запопадливістю перед ЄБР та акціями з штурму приміщень органів місцевого самоврядування. Усе це, безумовно, вплине тут, у цьому залі, не пізніше другого червня. Тож під егідою «гаранта» Конституції запроваджена масована акція з дискредитації Верховної Ради та усунення її від активного впливу на соціально-економічні процеси в державі. Аж до розпуску. Чи то за «болгарським варіантом», — учора вже від імені шахтарів, котрі страйкують, телебачення звинуватило нас у затримці виплат зарплати з причини необрання Голови Верховної Ради. Чи з причини неспроможності Верховної Ради діяти у конституційному полі. До цього процесу активно прилучилися чотири відомі депутатські фракції за активної підтримки полум'яних борців за інтереси знедоленого народу — керівників фракції ПСПУ. Для нас не дивно, що у цій справі перед ведуть депутати від Народно-демократичної партії. Ледве здолавши чотиривідсотковий рубіж, антидемократично скориставшись під час виборів владними важелями, вони не можуть діяти інакше. Це — партія влади, що конає, і вік її депутатської фракції — до недалекої відставки уряду Пустовойтенка.

На тлі глибокого суспільного розчарування правлячій партії — НДП та її «сотоварищам» уже не втримати монополії на владу. Перефразовуючи відомі поетичні рядки: «на цвинтарі розстріляних ілюзій уже немає місця для надій». Більшість суспільства вже не хоче і не може платити таку високу ціну за ілюзії реформаторів. Вона вже не вірить і не хоче вірити, що соціальний егоїзм вузьких привілейованих прошарків — це і є суспільний інтерес.

Народ стомився від обіцянок і очікувань, він приголомшений безпрецедентним ростом грабіжництва, корупції, зубожіння, цинізму.

Цікаве з точки зору прикладної політології поєднання партії влади з представниками Народного руху.

Напрацьований Рухом багаторічний досвід підступних політичних дій та парламентських провокацій активно засвоюється ендепістами.

Політичний альянс націоналістичних партій і їх фракцій з так званими центристськими силами Верховної Ради для боротьби проти лівих сил і насамперед Компартії остаточно викриває їх сутність та істинні наміри, результатом яких стала втрата економічної незалежності і колосальне зубожіння народу.

Дружно голосуючи проти пропозицій лівих по вирішенню нагальних соціальних проблем, українські соціал-демократи (об'єднані) теж знайшли своє місце в цій коаліції. Там — Кравчук. І цим для мільйонів виборців усе сказано.

Поширюються чутки, що ті, хто плекав надії на дуже засекречений потенціал усім відомого генерала, розчаровані мілким політиканством, до якого він вдався. Маючи вищу освіту з юридичним ухилом, генерал-депутат публічно виступає за скрупульозне дотримання закону. Та водночас намагається нав'язати політичним опонентам співучасть у колективному порушенні чинного законодавства щодо виборів Голови Верховної Ради.

Вочевидь незручно почуваються в цій строкатій компанії представники Партії зелених. Видно, відчувають, що не туди вступили. Зважаючи, що засоби масової інформації та окремі чільники названих фракцій перекручують нашу позицію у розв'язанні питання про вибори Голови Верховної Ради, заявляю таке. Наша позиція обґрунтована положеннями чинної Конституції та Регламенту Верховної Ради. Ми — за вибори Голови Верховної Ради на демократичній основі з урахуванням пропозицій усіх фракцій та позафракційних депутатів. Діяти з порушенням Регламенту ми не будемо в жодному разі. Депутати-комуністи категорично виступають проти спроб силоміць змусити нас іти на явні порушення. Пропозиції про вибори керівництва Верховної Ради «в пакеті» суперечать чинному Регламенту і саме з цієї точки зору вони для нас неприйнятні. Врешті, як це стало вчора абсолютно ясно, річ не в пакеті. Річ у тому, що зусилля названих фракцій спрямовані лише на блокування будь-якої кандидатури від лівих фракцій на посаду керівника Верховної Ради. У них і досі немає єдиної узгодженої кандидатури. Отож вони і намагаються голосами комуністів посадити у крісло Голови Верховної Ради так званого анонімного центриста — слухняного виконавця президентських приписів. Інакше як брутальною провокаційною спробою тиску з боку прибічників Президента на політичних опонентів назвати такі дії неможливо.

Підтримуючи справедливі вимоги трудівників — шахтарів, учителів, медиків та представників інших професій, ми закликаємо їх: не піддавайтеся на облудні провокації представників влади та її прибічників! Витоки ваших негараздів — у політиці Кучми—Пустовойтенка, які довели державу до фінансового краху. Вони зобов'язані, мають усі підстави і права розв'язувати ваші питання самостійно, без посилань на Верховну Раду. Та бояться сказати правду про банкрутство держави.

Сьогодні мова йде безпосередньо про її порятунок, усунення, а точніше — призупинення лавинних процесів соціально-економічної катастрофи.

Я і наша фракція виходимо з того, що жодні політичні хитросплетіння, жодні політичні інтриги, якими вони вишукаными не були б, не можуть зупинити і вивести Україну з глибокої, затяжної системної кризи, в яку вона втягнута. Цю кризу, що знищує народ і державу, можна і необхідно подолати лише шляхом відродження вітчизняного виробництва, економіки в цілому, соціально-культурної сфери, науки і мистецтва, рішучого піднесення матеріального і культурного добробуту всього населення країни.

Вирішити ці завдання неможливо без консолідації депутатського корпусу всіх рівнів, у першу чергу Верховної Ради.

Якщо цієї простої істини не усвідомить кожен із нас, якщо Верховна Рада і органи місцевого самоврядування роз'їдатимуть політичні протистояння, дрібні амбіції, якщо нарешті Президент, уряд, судова влада, засоби масової інформації не знайдуть реальної формули об'єднання суспільства проти прийдешньої біди, Україна ще швидше дрейфуватиме до національної і соціальної катастрофи.

Треба також чітко усвідомити той величезний обсяг роботи зі спасіння народу і держави, який необхідно виконати всім гілкам влади, щоб народ повірив у можливість перебороти біду, мобілізував усі свої фізичні, розумові, моральні сили, як це було в найгрізніші періоди нашого історичного минулого.

Економічні втрати за 7 років становлять понад 400 мільярдів доларів, що майже вдвічі перевищує втрати під час Великої Вітчизняної війни.

Обсяги матеріального виробництва зменшилися в 3 рази, в т. ч. в промисловості — в 2,6, сільському господарстві — в 1,6, у будівництві — в 9,2, у галузі транспорту і зв'язку — в 2,4 разу.

Україна, яка ще недавно входила до першої десятки індустріально розвинених країн світу, за виробництвом електроенергії тепер відкинута на 25 років назад (зниження в 1,7 разу), вугілля — на 47 років (2,3 разу), нафти — на 38 років, сталі і прокату — на 40 років (зниження більш ніж у 2 рази). Виробництво тракторів зменшилося в 20,4 разу, автомобілів — у 19,2, металорізальних верстатів — у 16,8, тканин — у 15,7, взуття — в 21,3 разу.

Криза спотворила багатогалузевий характер промисловості, перетворивши її на одно-, дво- або, як максимум, тригалузеву. Підкреслюю, у державі склалася небезпечна ситуація:

— відсутня єдність дій виконавчої і законодавчої влад, основою котрої мають бути національні інтереси і життєві проблеми кожної людини;

— виконавча влада повністю втратила довіру і підтримку народу;

— соціальна напруженість з парламентських форм протесту переходить в організовані, з об'єднанням різних прошарків населення і регіонів: від мітингів і страйків до походів великих груп трудящих на столицю;

— втрачено контроль над правоохоронними органами, криміналітет опанував країну. З інституту державності органи правопорядку перетворилися на так звані «крыши» злочинного світу, посилюючи тінізацію економіки;

— армія, матеріальна база якої зруйнована, не спроможна забезпечити рівень достатньої обороноздатності. А її генерали перетворилися на денщиків американських воєначальників.

Тим більше нам видається неприйнятним настійне намагання керівництва НДП накласти табу навіть на саму думку про опозиційність Верховної Ради, передусім її Го-

ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

лови. Мовляв, у цих складних умовах виконавча влада повинна мати лояльний до неї парламент.

Але ж за такого підходу ми, тобто вищий законодавчий орган, станемо заручниками і освятителями згубного курсу уряду, який, до того ж, керується не національними інтересами України, а слухняно виконує волю зарубіжних погоничів.

Виконавча влада шляхом оволодіння під гаслами так званого центризму керівництвом Верховної Ради остаточно завершить процес зради національних інтересів, зради інтересів власного народу, пограбування національного надбання. При цьому до нуля буде зведено опір істинно патріотичних сил експансії зарубіжного капіталу.

Якщо Верховна Рада в особі її Голови слухняно сприйматиме кожен наказ-указ із Банкової, прагнутиме неухильно втілювати «цу» Кабміну, то без перебільшення можна поставити хрест і виголосити «амінь» Україні.

Тільки сліпий не бачить, а глухий не чує, хто насправді нашою державою керує. А з наближенням президентських виборів залежність можновладців від різноманітних, у т. ч. і зарубіжних, політичних угруповань та структур, здатних «робити» гроші, вочевидь зростатиме.

Отож саме Верховна Рада та її повноважний Голова мають перепинити шлях антинаціональним, антинародним силам. Знаходячись у, наголошую!, конструктивній опозиції до згубного соціально-економічного курсу і невиваженої політичної лінії Президента та виконавчої влади, парламент, що має найвищу міру легітимності (адже народ обрав його два місяці тому), повинен крок за кроком розв'язувати гордієві вузли так званого демократичного панування.

Минулого разу я зупинявся на суттєвих складових нашої програми виходу із всеохоплюючої кризи.

З урахуванням гострих проблем дня нинішнього дозволю наголосити на невідкладних, першочергових кроках. І найпершим із них має стати прийняття низки законів та примус виконавчої влади щодо забезпечення їх чіткої реалізації.

Аби запрацювала економіка, аби поповнити бюджет і віддати трудящим — зароблене, пенсіонерам — заслужене, дітям — необхідне. Не зробимо цього — не минути соціального вибуху.

Нам необхідно зосередитись на законотворчій діяльності, контрольних функціях Верховної Ради з тим, щоб уже найближчим часом розв'язати такі основні завдання:

— відновлення виробництва в структурі, яка відповідає наявним сировинним ресурсам і попиту, насамперед на внутрішньому ринку;

— формування цього попиту шляхом стимулювання зростання доходів усього населення, припинення політики стримування інфляції за рахунок невиплати зарплат, пенсій, соціальної підтримки;

— розробка і реалізація програм відновлення та розвитку вітчизняного виробництва споживчих товарів з якісними характеристиками, що наближаються, відповідають або й перевершують ідентичні для товарів іноземного походження.

Виконуючи важливу суспільну роль своєрідного «штормового попередження», ми говоримо владі і капіталу: «Варіант ринково-капіталістичних реформ, що діє в Україні, стає все більш ворожим корінним інтересам народу. Треба повернутися до плідної соціальної політики, інакше всіх нас — бідних і багатих — чекає катаклізм, у вирі якого загинуть усі наші надії, дивіденди, перспективи».

Ми кличемо до такої справедливої соціальної політики, за якої не було б прірви між багатими і бідними, не було б безробіття і страху за майбутнє для себе, батьків і нащадків.

Такої політики, яка реально гарантувала б кожному трудящому користування всіма соціальними правами — на працю, освіту, житло, медичне обслуговування, відпочинок, оздоровлення, забезпечення дитинства й старості.

Ми прагнемо унеможливити такі повсякденні ганебні болючі картини, коли сотні тисяч дітей, матерів, літніх людей, ветеранів — наших батьків, гордість народу принижені до жебрацтва, вишукують недоїдки на смітниках або, незважаючи на свій фах, освіту, вік, гідність, продають цигарки чи батони, щоб додати одну-дві гривні до жалюгідної пенсії.

Шановні депутати!

Кожен із нас є державним діячем, від якого залежить доля народу, країни, конкретної людини. В своїх передвиборних програмах ми всі обіцяли своїм виборцям покращити долю, допомогти народові піднятися з колін, випростатися на ввесь зріст і вийти на шлях ефективного розвитку та добробуту. То давайте ж разом зробимо цю благородну справу.

Дякую за увагу.

Виступ народного депутата України Олександра Ржавського *(позафракційний)*

Шановні депутати!

Я не буду сьогодні розповідати про жахливий стан України, бо всі ми знаємо, який він. І я думаю, що Петро Миколайович дуже яскраво змалював, що робиться в нашій країні.

Я не буду виголошувати декларативні лозунги про те, що треба робітникам віддати їх зарплату, студентам — стипендії, а пенсіонерам — пенсії.

Бо ви розумієте, нічого в світі не буває такого, щоб звідкілясь взялось і віддалось — такого не буває. І те, що нині ми працюємо, всі працюємо наполегливо, але нічого не виходить. Начебто і податки великі, а в бюджеті все одно грошей нема.

Чому це так? Тому що не працює вся держава. Сьогодні з 10 тих, хто бажає працювати, працює лише один. А де ж останні 9? — запитаєте. А я вам відповім: вони не працюють, тому що одним боляче дали по руках податками, другим — якісь люди, які сидять у важливих кабінетах, треті, подивившись на одних і на других, теж не хочуть працювати, четверті — просто ледацюги. І за таких важких проблем ніхто не буде працювати.

Чому важливий податковий закон є таким жорстким та складним? Чому люди в ньому плутаються? Тому що для того, щоб у ньому розібратися, треба мати багато спеціалістів. Тому я пропоную ввести всім зрозумілий податок з обороту. До того ж, в електронному вигляді. Цей податок має зніматися банками під час кожного перерахунку коштів з одного рахунка на інший. Що це може дати?

Це дасть абсолютну відкритість і легітимність цього процесу.

Мені дехто може поставити запитання: а чому жодна країна світу такого не використовувала і всі відмовилися від цього?

По-перше, жодна країна світу, коли вводили цей податок, не мала електронного обігу грошей. І вони не розуміли, що таке може бути. Тепер для цього є умови. Але чому вони нині не вводять? Тому, що вся їх технологія збирання податків виважена, врівноважена, всі звикли там платити — тому і платять. А у нас це потрібно ввести. І тоді з десяти чоловік будуть працювати дев'ять. Тому що простий закон — він для всіх простий.

Помінявся бартером, немає ніякої проблеми — заплати п'ять відсотків, наприклад, податку. А якщо у тебе немає грошей, то нічого страшного, у нас є склади. Ти продав рейки комусь, віддай сім або вісім відсотків рейок, трохи більше, ніж грошима, і будеш гадати потім, чи рейками віддавати, чи якимось лампочками, чи буханкою хліба.

Нічого, у нас потрібно все. Військам потрібні ті самі рейки, і той же хліб тощо. Але це буде дуже зрозумілий і чіткий податок. Людина добре знає, що якщо вона купила палива, то п'ять відсотків їй потрібно віддати — вона взяла і віддала. Якщо вона перерахувала гроші — вона знає, що вона їх віддала.

Хтось до мене прийде і скаже — дай мені, Олександре, 100 гривень — я даю 100 гривень. А ви знаєте, що одержите 95. Ви хочете мені віддати 100 гривень — ви мені перерахуєте вже 105 гривень, тому що 5 гривень у вас банк забере.

Це буде постійне насичення бюджету. Я вам наведу деякі цифри.

Обіг коштів в Україні за цілий рік становить приблизно 650 — 700 мільярдів гривень. Візьміть від цієї кількості п'ять відсотків — це 30 — 35 мільярдів гривень. Це що, не вистачає для бюджету? Крім того, це вивільнить величезний потенціал наших контролюючих органів, де працюють розумні й дуже виважені люди. Але їх сотні тисяч. А так вони можуть звільнитися від тої роботи і працювати у народному господарстві, заробляти собі нормальні гроші і не викликати у нашому суспільстві якогось протистояння. Це те, що насамперед я планую зробити.

Щоб це зробити, має працювати Верховна Рада. Сьогодні ми не для того зібралися, щоб продумувати якісь проекти чи прожекти. Сьогодні ми повинні вибрати Голову Верховної Ради. Подивіться, скільки часу ми витрачаємо на те, щоб вибрати Голову. Ну, давайте ж відкриємо один одному карти. Ну, що ми тут бачимо? Бачимо ми праву сторону, бачимо тут ліву сторону, бачимо тут Ржавського, котрий кожен раз висуває свою кандидатуру на посаду Голови. Я вам скажу більше: й буде висувати. Тому що тут повинен бути, хлопці, здоровий глузд.

Я тут вам наведу таке. От гляньте. Всі тут люблять спорт, я знаю. Є тут і футболісти, і баскетболісти.

Є люди, які полюбляють це. Звичайно, ви знаєте, що є такі команди, наприклад, «Динамо» та «Барселона». Ви знаєте, є «Ювентус», є «Реал». А ви мені скажіть, а хто у змаганнях цих команд був арбітром? Ну хто з вас зараз назве мені всіх арбітрів, які брали участь у грі? Арбітрів ніхто не бачить. Арбітри нікому не потрібні, бо грають гравці. Ви тут — гравці! Грає одна команда. Грає друга команда. Але повинен бути і арбітр. Ну, прошу пробачення, тут він повинен сидіти.

Коли ми кажемо, що арбітр дуже добрий і хороший? Коли він не підігрує жодній команді. От тоді він хороший. Звичайно, краще, коли команда в нас трішки слабша, а арбітр трохи нам допомагає: там штрафний, там пенальті призначив. Воно начебто нічого, так для себе, але у інших це викликає обурення. І вам теж буде погано, якщо цей арбітр буде працювати на іншу команду.

Так хто вам потрібен? Вам потрібен арбітр, який повинен працювати ні на одну команду, ні на іншу. Звичайно, звичайно, це я. Який не зможе просто підгадати і підкрутити під когось.

Знаєте, є таке старе українське прислів'я: «Куди шия клонить — туди і голова клониться».

Я вам скажу: якщо м'язи у шиї працюють нормально, то й голова прямо дивиться. А якщо голова буде якась кособока, то, розумієте, такий і парламент буде. Такі й закони будуть приймати.

Поважні колеги! З сірою речовиною, я гадаю, в голові теж повинно бути нормально. І я вважаю, що у тих, хто стоїть на цій трибуні, і хто знаходиться у залі, з сірими речовинами в голові все добре.

Сьогодні, не вчора, не позавчора, а саме сьогодні склалася ситуація, коли Голова може бути обраний.

Я хочу сказати: любі праві, от ви, скажіть, мало того, що ви пропонуєте зараз голосування пакетом, і я вас розумію, як рідна мати. Але пробачте, якщо вас турбують сумніви щодо голосування своїх членів, то хіба зміниться ситуація у випадку голосування пакетом? Якщо завідомо ви усвідомлюєте, що більшість буде у лівих, то навіщо ця вся тяганина? Звичайно, тоді назначайте лівого Голову, хай працює, і будемо з кособоким парламентом ходити.

Чим, ви мені скажіть, чим зарадить вам пакетне голосування? Якщо ви умовно вже знаєте, у кого буде більшість.

Якщо ви так не вважаєте, то чому немає вашого кандидата? Тому що знову-таки буде протистояння, тому що ліва сторона не допустить вашого кандидата.

Я сьогодні бачив, вдивляючись в очі нашого шановного лівого кола, я уже бачу десь у очах відбиток, так сказати, такої думки, що Ржавський десь би з п'ятого на десяте підійшов би. Тому я звертаюся до вас, панове.

По-перше, ми навіть не будемо казати, що це пакетне голосування не передбачено Регламентом. Ну, а що це таке — Регламент? Ми, не маючи Голови, змінили Регламент, тобто можемо це робити.

Ми ж домовилися — відкриваємо карти. Дійсно, ви розумієте, немає у нас, якщо більшості, якщо ви кажете: хтось когось перекупив, хтось когось заангажував. Ні. Такого не буде. Не буде перемоги і в тому випадку, якщо це буде і пакет.

Крім того, я чув заяву одного з лідерів, що є у нас фігури, які пора світити. Хлопці, ми всі тут разом працюємо, всі фігури нам відомі, всі засвічені, всі знають, хто і що. Всі ми знаємо, хто що буде. Кого дуримо? Чи ми робитимемо такий вигляд, що ми нічого не знаємо? Знаємо ми все.

Я навіть не знаю, що ви будете робити, коли ліві завтра скажуть: «Пакет? Давай, Бог з тобою, давай пакет».

Ще про наш Регламент я хочу сказати. Перший тур: ніхто нічого не зрозумів. Хтось висунувся, всі чекали. Знаєте, як в тому вірші «Бородіно»: «мы ждали третий день». І ось на третій день зібралися. Ви розумієте, якщо ми зараз не приймемо якогось рішення, в той час, коли під президентським палацем стоять шахтарі, а друга група пішки продовжує долати кілометри, ви що думаєте, ми до чого дійдемо?

Вчора мої співвітчизники мені сказали, що вже планують перекривати одеську трасу, я не знаю, як пан Гурвіц буде туди їздити.

Я вважаю, третій тур викличе обурення. Але якщо ми зломаємо себе, то це буде і приклад уряду, який зможе відповісти: «Ви питаєте, чому немає грошей? Ви питаєте, чому немає законів? А подивіться: парламент може свого Голову обрати, хай вони нам дають цього Голову, хай вони нам дають закони, ми будемо виконувати, і дамо вам і зарплати, і пенсії, і все таке інше».

Але якщо ми його зовсім не можем обрати, вони скажуть: а що ви хочете?! Ви бачите, кого ви вибирали, — отих вибирали, от у них і йдіть свою зарплату й вимагайте! І завтра шахтарі будуть тут.

Я вважаю, що це має рацію. Більше того, кожен з вас, всередині своєї свідомості розуміє, що я все-таки правий!.. Кожен з вас розуміє, що іншо-

(Закінчення на 6-й стор.).

Виступ народного депутата України Олександра Ржавського *(позафракційний)*

(Початок на 5-й стор.).

го виходу немає! Але я знаю, що вам тут заважає. Те, що ми всі звикли до того, хто може бути Головою парламенту? Чи може якийсь там Ржавський, який би він не був, очолити Верховну Раду?

Головою Верховної Ради повинна бути тільки зірка! Зірка першої величини!

Я гадаю, що праві згодні з тим — вони не хочуть, щоб був Мороз, наприклад... Але вони розуміють, що він за своїм характером може бути!..

Ліві, дивлячись на праву сторону, розуміють, що Кравчук — не дуже їм підійде, якщо він стане Головою, але він — зірка першої величини і теоретично підходить за рангом. Чи Філенко, наприклад, чи Плющ...

А я вам пропоную хоч раз в житті прийняти правильне рішення — таке, щоб могло узгодити всіх нас! Розумієте, в кожного з нас ось тут кілька таких наче кульок (я б назвав їх) таких, своїх, з своєї коробочки: отут кілька фракцій, тут кілька фракцій. Є фракція. Вона маленька. Звичайно, хай буде Голова парламенту — всі жмуть кулачки — буде з нашої фракції. Не виходить... Ну, якщо не з нашої фракції, тоді — хоч з нашої половини хай буде!..

Якщо ми вийдемо з рамок своїх фракцій, своєї половини (правої чи лівої), то запитаємо: чого ж ми сюди всі прийшли, люди добрі? І відповімо: «Дійсно, ми прийшли, щоб відтворювати тут закони». А якщо ми сюди прийшли, то давайте швиденько оберемо Голову і давайте будемо працювати.

Ви скажете: «Ну, сьогодні ми не домовились, можливо, ми домовимось завтра?». Хлопці, нема питань, давайте домовимося так: я готовий укласти з будь-ким політичну угоду. Я прошу мене уважно послухати.

Праві, ліві, середні домовляються, все узгоджується: хто буде Головою Верховної Ради, хто буде помічниками, хто заступниками, хто буде керувати комітетами. І коли ви розв'яжете всі ці питання, тоді скажете: «Олександре Миколайовичу, покидай це місце, ми тут розробили, буде тут одна людина, тут буде друга людина, тут буде третя людина». Я вам кажу: не така вже важка процедура усунення Голови, як ви знаєте, — 15 днів і Голови нема. Крім того, якщо вам потрібна моя заява на усунення мене з посади Голови, я можу її написати сьогодні. Після виборів, звичайно.

Я ще хочу сказати, щоб наші люди все-таки відкинули оцей політичний снобізм. Давайте подумаємо: кому не вигідно буде з вас, якщо буде обраний головою Ржавський?

Я знаю, що якщо людина чесно відповість, десь, може, у глухому кутку, то скаже: «Правий, всім буде добріше».

Ви знаєте, що у нас зараз достатньо сумний час, і скоро можуть початись якісь неконтрольовані соціальні вибухи. Тому я вас дуже прошу все-таки прийняти рішення і все-таки обрати Голову Верховної Ради. Нема сьогодні часу. Давайте почнемо працювати.

Зараз шахтарі стоять на порозі бурних зривів. Про це я кажу, тому що сам з Донбасу, працював на шахті, і гадаю, що якщо ми зможемо нормально, легітимно обрати Голову, то ми вийдемо до шахтарів, і зможемо взяти на себе відповідальність за те, що є парламент, є структура, є ліві, є праві, є у нас центр, є незалежний Голова. І тому парламент буде працювати. Хай уряд працює на те, щоб все-таки зарплату виплатити, скільки можливо, але ми будемо його контролювати і за короткий час, десь за кілька місяців, створимо той необхідний пакет законів, який зможе все-таки підняти велику кількість нашиї людей, які хочуть, повірте мені, хочуть працювати. Але сьогодні не можуть. Дякую за увагу.

Виступ народного депутата України Наталії Вітренко *(фракція ПСПУ)*

Шановні депутати! Вибори Голови Верховної Ради перетворилися на непримиренне протистояння між блоками комуністів, соціалістів і «Громади», з одного боку, Соціал-демократичною об'єднаною партією, Зеленими, Рухом і НДП — з другого. Ця непримиренність не лише дискредитує новообраний парламент, а закладає умови для його розпуску й введення прямого президентського правління.

Прогресивна соціалістична партія України категорично проти такого розвитку подій, ми усвідомлюємо глибину трагедії держави, в яку втягнули нас реформатори. І прийшли ми до Верховної Ради для того, щоб не допустити національної катастрофи, колонізації України. За нашими оцінками, розроблений західними фахівцями сценарій знищення України як конкурента і його впровадження керівництвом України дали свої закономірні результати.

Нинішня ситуація в Україні має всі ознаки національної катастрофи. Факти говорять самі за себе: валовий внутрішній продукт держави з 90-го по 97-й рік знизився на 60 відсотків; з виробництва основних видів промислової, сільськогосподарської продукції Україну відкинуто на 20—30 років назад.

Навіть з виробництва товарів народного споживання, дефіцит котрих у державі 1990-го був істотним, у 1997 році Україна спромоглася виробити лише чверть того, що виробляла 1990-го.

Жахливими темпами зростає товарна залежність України. Імпорт на сьогодні досягає майже половини валового внутрішнього продукту.

В експорті зростає частка сировини.

В імпорті, навпаки, — частка складних продуктів з високим рівнем доданої вартості.

Україна — нещодавно одна з розвиненіших країн Європи, одна з шести країн світу, що мають повний, закінчений цикл літакобудування, скочується на рівень відсталих країн третього світу.

З початку цих реформ, з моменту ліквідації централізованого планування й ліквідації всіх форм контролю, в державі розкрадається бюджет. Розтягуються державні ресурси по кишенях спритних ділків.

Водночас у шалених обсягах не сплачуються податки. 40 мільярдів доларів з України відпливли за кордон. 5 тисяч докторів і кандидатів наук теж поїхали працювати за кордон. 43 відсотки грошового обігу іде поза касами банку.

Обсяги тіньової економіки України в 1997 році щонайменше оцінюються в 46—47 відсотків валового внутрішнього продукту.

Стрімко зростає ступіть бартеризації економіки. Бартер як форма збагачення директорату й ошукування трудящих стає єдино можливою формою існування виробництва.

Якщо в першому кварталі 1997 року промисловими підприємствами на умовах бартеру було реалізовано 32 відсотки продукції, то за 9 місяців 1997-го вже 43 відсотки. За 1997 рік загалом — 45 відсотків.

Тобто половину промислової продукції сьогодні виведено із сфери грошового регулювання.

Про село і гроші годі й говорити. За існуючих реформ ці поняття стали несумісними. Іде цілеспрямоване, сплановане знищення колективних сільськогосподарських підприємств. Село вмирає, пограбоване, зґвалтоване і кинуте. У нього не тільки забирають продукцію, не дають йому грошей. Там вже закривають лікарні й змінюють учбові плани в сільських школах, щоб неосвічені селяни якнайшвидше перетворилися на тяглову худобу для нових панів. Бо на порядку денному в збанкрутілого режиму — розпродаж землі. Саме через скуповування за безцінь земель в Україні іноземні інвестори і розкрутили такий сценарій реформ. І розплачуватися за банкрутство режим сподівається землею і високоліквідними підприємствами України.

Ось під що в кінцевому підсумку розкручується вибухонебезпечна піраміда облігацій внутрішньої державної позики. І вже пішли гуляти по світові українські єврооблігації. Ви тільки зважте, в 1995 році було випущено ОВДП на 30,4 мільйона гривень. Ними було покрито 7,4 відсотка дефіциту бюджету. В 1996 році ОВДП було випущено в 10,3 раза більше, тобто на 3 мільярди 135 мільйонів гривень. Ними було покрито 37 відсотків дефіциту бюджету. В 1997 році випущено ОВДП в 2,5 раза більше — на 8 мільярдів 51 мільйон гривень. І ними покрито вже 60 відсотків дефіциту бюджету. Погіршення ситуації очікуємо і 1998 року. Вже за перший і другий квартал майже всі кошти бюджету і грошова емісія ідуть на покриття ОВДП. І не тільки за рахунок внутрішніх ОВДП, а й за рахунок закордонного розміщення цінних паперів єврооблігацій зростає ця піраміда.

Шалені ставки внутрішніх (46 — 49%) і зовнішніх облігацій (16 — 17% річних) демонструють агонію режиму, котрий здатний на все, тільки б утриматися при владі.

Іноземні інвестори вважають ризик інвестицій в ОВДП дуже високим. Тому відмовляються реінвестувати одержані від ОВДП кошти. Починаючи з вересня 1997 року, Національний банк України вимушений був піти на значні витрати валютних резервів, а це в свою чергу зумовило неухильне падіння гривни. Воно буде продовжуватись і далі.

Бюджетна лихоманка не дає змогу раціонально використовувати врятовані від розкрадання гроші. Дріб'язкові суми, які залишаються, безсистемно кидають то шахтарям, то вчителям. Ясна річ, це не розв'яже проблему загалом.

Обсяги капітальних вкладень загрозливо наближаються до критичної межі. Так, у 1997 році їх обсяг становив 17% від рівня 1990-го. Обвальне падіння життєвого рівня населення можна пояснити проїданням національного багатства, його перерозподілом і розкраданням. При межі малозабезпеченості в 93 гривні в березні 1998 року середній розмір пенсій становив 60 гривень. Мінімальний розмір — 16,6 гривні. Тобто практично всіх пенсіонерів — наголошую: всіх 14 мільйонів пенсіонерів —примушують голодувати. Таке саме відношення режиму і до тих, хто працює.

Реальна заробітна плата в березні 1998 року становила в середньому 35,3% від рівня 1990-го. Тобто знизилася втричі. Так це середня заробітна плата! А різниця між мінімальною і максимальною сьогодні сягає, за офіційними даними, більш як 100 разів. Тобто середній показник є фіктивним.

І заборгованість з заробітної плати і пенсій зростає. На 1 квітня 1998 року вона вже перевищила 5,3 мільярда гривень з заробітної плати і досягла майже 2 мільярди гривень з пенсій. Про стипендії, різного роду виплати годі й говорити. Ані дітей, ані молодь, ані інвалідів цей режим і за людей не вважає. Бо за 5 гривень не можна місяць годувати дитину, на 16 — не може прожити студент, на 42 гривни допомоги — безробітний. Та й ці гроші місяцями не дають. Тому і зростають в країні злочинність, проституція, наркоманія.

Сьогодні в Україні 500 тисяч наркоманів, 65 тисяч розповсюджувачів наркотиків, 9 мільйонів робочих місць втрачено. Безвихідь, відчай, жебрацтво, голод стали нормою життя мільйонів наших співгромадян — чесних, трудящих, талановитих людей, їхніх дітей і онуків.

Все більш загрозливим стає розкол України на Схід і Захід через насильницьку не просто українізацію, а галицизацію України.

Лічені місяці залишається існувати державі на такому шляху реформ. Підсумком його буде цілковита фінансова криза, масове збанкрутіння банків і підприємств, розорення...

За цих умов війська НАТО забезпечать завершення процесу колонізації України.

Принципово важливо з'ясувати, через що таке сталося в державі: чи це об'єктивний процес розпаду великої держави, чи результат суб'єктивних дій певних кіл, окремих особистостей.

Наша Прогресивна соціалістична партії України вважає, що все, що відбувається в країні, є результатом реваншу класу партійно-господарської номенклатури, який хотів матеріалізувати, капіталізувати своє телефонне право, відверто хотів стати власником майна і землі України.

Для цього потрібно було розтрощити велику державу — Радянський Союз, розтягти його по хуторах і якнайшвидше приватизувати. Ось для чого партноменклатура свідомо вивела на поверхню націоналістів всіх мастей і заручилася підтримкою Заходу, підтримкою і політичною, і валютною. Трудящі були не підготовлені для опору цій навалі.

Партійно-господарська номенклатура становила абсолютну більшість депутатів Верховної Ради 12 скликання — 387 депутатів-комуністів. Саме вони 24 жовтня 1990 року в цій сесійній залі здійснили конституційний переворот, призупинивши чинність трьох найістотніших глав Конституції.

Друга глава — економічна система, шістнадцята глава — Державний план економічного і соціального розвитку, сімнадцята глава — Державний бюджет Української РСР. Таким чином загальнонародна власність залишилася незахищеною, бюджет і план втратили норму закону. Було дано

старт розграбуванню майна, бюджетів, державних резервів.

Заради своїх корисливих інтересів партійно-господарська номенклатура продала державу, зрадила свій народ, віддавши його на поталу Міжнародному валютному фонду. Всі вимоги міжнародних фінансових організацій було ухвалено як норми закону, бо кредити надавали тільки за умови проведення реформ.

Міжнародний валютний фонд вимагав таке.

Перше: лібералізація цін, зовнішньої торгівлі, курсу власної валюти. Друге: макроекономічна стабілізація, тобто скорочення дефіциту бюджету через скорочення підтримки державного сектора, сільського господарства. Це означає знищення енергетичної і продуктової бази України. А знищення енергетичної бази — це передусім знищення вугільної промисловості як основної складової нашої енергетичної бази.

До макроекономічної стабілізації відносили скорочення соціальних програм, допомоги, фінансування освіти і охорони здоров'я, збільшення тарифів на житлово-комунальні послуги тощо.

Третє: приватизація житла, підприємств, в кінцевому підсумку — землі.

Зовнішніми умовами кредитів МВФ було розірвання стосунків, передусім, з Росією, з Білорусією, з країнами СНД, неприпустимість будь-яких можливих форм співпраці ні в Міжпарламентській асамблеї, ні в Митному союзі. Вони стимулювали початок торговельної війни з Росією, почали примушувати Україну до вступу до НАТО.

Політичною умовою кредитів МВФ було введення інституту президентства — так легше проводити реформи, потрібні західному капіталу.

Політичними умовами було також звуження функцій парламенту і обов'язково — прийняття такої Конституції, котра захистила б в Україні інтереси західних хазяїв і вітчизняного приватного капіталу.

Партійно-господарська номенклатура разом з рухівцями всі ці умови прийняла і виконала.

У 1992 році був підписаний Меморандум уряду про зобов'язання перед МВФ, і 3 червня 1992 року Україну було втягнуто в кабалу до фінансового монстра. Ось хто дійсний диригент усіх реформ в Україні! І щороку стають умови кредитів все більш жорсткими й принизливими для України... Зовнішній борг її вже перевищив 10 мільярдів доларів і на його покриття з бюджету 1998 року треба виплатити не менш 11% витратної частини бюджету. І головне, що всі умови кредитів МВФ спрямовані на придушення нашого виробництва —придушення податками й товарною інтервенцією, кабальними ставками банківських кредитів і приватизацією, що руйнує єдиний технологічний процес. Та ще й кредити дають: чи то в товарній формі, чи незрозуміле яким ноу-хау, чи сплачується за шикарними розцінками невідомо яка праця сумнівної якості консультантів - їм сплачують по 700 доларів на день за рахунок кредитів!.. Всю відповідальність за злочинну політику знищення, розграбування держави ми покладаємо на президентів України: Леоніда Кравчука та Леоніда Кучму, на уряди, що вони сформували (на чолі з Масолом, Марчуком, Лазаренком, Пустовойтенком), і на депутатів Верховної Ради 12-го і 13-го скликань, які своїми голосами всі вимоги Міжнародного валютного фонду поклали в основу законодавчої бази держави.

Найчорніші сторінки в знищенні України як держави вписала Верховна Рада 13-го скликання. Не тільки практично всі кабальні кредити МВФ було ратифіковано, не тільки злочинні програми діяльності урядів за рецептами МВФ було прийнято, уряду Пустовойтенка взагалі дозволено працювати вже 10 місяців без будь-якої програми, без зобов'язань перед народом України і парламентом; не тільки антинародні бюджети приймалися будь-якими способами, найстрашніше те, що було здано владу, було зруйновано парламентаризм. Вищий законодавчий представницький орган держави втратив функції формування уряду, контролю за його діяльністю, функції вироблення стратегії зовнішньої політики держави, функції контролю за виконанням законів у цілому.

У порушення Конституції 240 депутатів підписали Конституційний договір, за яким суспільству була нав'язана Конституція, що закріпила зміну суспільного ладу, вибудувала буржуазну тоталітарну державу.

Пригадаймо, чиїми руками все це проводилось і хто був головним диригентом. Саме Олександр Мороз по 20, 30 разів, порушуючи всі норми Регламенту і Конституції, ставив на голосування прийняття цих законів, програм, бюджетів, Конституції, примушуючи депутатів працювати вночі. Конституційної ганебної ночі було зруйновано волевиявлення народу, який своє волевиявлення довів на референдумі 1 грудня 1991 року.

Зрозуміло, що саме в таких реформах були зацікавлені центристи, рухівці, націоналісти. Але історична правда, а не міжпартійні ярлики, вимагає того, щоб ми не забували всіх складових режиму. А до них відносяться депутати-соціалісти та селяни на чолі з Морозом, і значна частина депутатів-комуністів на чолі з Симоненком. І не потрібно дурити населення України, дурити чесних рядових комуністів про вашу, Петро Миколайович, непричетність до прийняття Конституції. Ви особисто проголосували в третьому, вирішальному, голосуванні за введення Конституції 1996 року в дію. І ще 40 комуністів проголосували з вами. Через ці 338 голосів і лягла страшним тягарем на плечі народу України нова Конституція 1996 року.

А які ще ганебні закони прийняті парламентом 13 скликання? Чого варті програми приватизації, встановлення рівнів мінімальної заробітної плати і пенсії в 15 гривень? Згадаймо закон Чижа — Пинзеника в лютому 1996 року.

Жалюгідні спроби компенсації трудових заощаджень, податкові зашморги виробництва Терьохіна енд компані та багато інших.

Хочу нагадати, що наша боротьба була непримиренною проти такого курсу економічних і політичних реформ. Жодного голосування, жодної підтримки щодо їх впровадження з нашого боку не було.

Навпаки, я стала на чолі вчених з розробки антикризових програм. У 1992 році, в 1993-му, нарешті в 1994 році під моїм керівництвом були розроблені «Основні засади і напрями становлення економіки України в кризовий період».

У 1995 році з цієї трибуни я доповідала про економічну програму недопущення національної катастрофи.

І в травні 1998 року я в числі 21 академіка Української академії економічної кібернетики запропонувала парламенту і Президенту Кучмі «Національну програму виходу з економічної кризи та економічного відродження України».

Я стверджую, що, радикально змінивши курс економічних і політичних реформ, за три місяці можна зупинити розвиток кризи, а за три роки вивести Україну з неї. Але для того, щоб це зробити, потрібна міцна законодавча база. Що саме потрібно?

Слід негайно змінити систему оподаткування. Податковий кодекс, концепцію якого ми розробили і я доповідала з цієї трибуни 1 жовтня 1996 року, має бути спрощеним, а податкова система прозорою і прийнятною для виробника.

Замість непрямих податків потрібні прямі податки. Податок на прибуток підприємств, на землю, на фонд заробітної плати. Це —для виробництва.

Прогресивні податки на доходи і податок з продажу — для споживачів. Спеціальні податки: на спадщину, нерухомість, транспортні засоби — для багатих людей.

Необхідно негайно змінювати систему ціноутворення, тобто робити її системою з фіксованими, регульованими і вільними цінами. Вводити мораторій на приватизацію. Приймати закон про націоналізацію. І розбиратися з кожним приватизованим об'єктом окремо.

Потрібно негайно згортати систему ОВДП і це відразу знизить процентні ставки за кредит. Не буде стимулювати інфляцію. Крім того, законодавчо треба врегулювати діяльність банків в Україні, створити потужні державні банки і регулювати діяльність комерційних банків.

Кредитні ресурси держави необхідно поповнити через індексацію кредитів, які були видані комерційними банками в 1992, 1993, 1994 роках. Видані як безпроцентні або і не повернулися зовсім.

Треба навести порядок із поверненням вивезених валютних ресурсів за кордон. При цьому можуть використовуватися різні механізми стимулювання повернення коштів. І держава повинна гарантувати, що та частина, яка буде дозволена для використання (а це може бути 20, 30, 40 відсотків залежно від суми вивезених коштів), має вкладатися в цільові програми під гарантовані 10 — 12 відсотків річних. Невже це так багато — 4 мільярди гривень для того, щоб підняти вугільну галузь? Це небагато. За місяць можна знайти такі кошти, аби була політична воля і розум у державних діячів.

Невже не можна перестати знущатися над трударями і повернути їм їхні заощадження? Всі розуміють: ці заощадження нікуди не зникли, вони перерозподілені в країні, вони в шикарних вілах, приватних літаках, яхтах, готелях, контрольних пакетах несподівано скуплених акцій. Все це треба обрахувати, все це обкласти податками, і тоді держава буде мати власні кредитні ресурси. Безумовно, треба денонсувати договір з Міжнародним валютним фондом і витягти Україну з фінансової кабали.

Необхідно прийняти закон про амортизацію. Припинити конфіскацію законних ресурсів кожного підприємства, ресурсів, які мають використовуватися на модернізацію, на оновлення, на капітальний ремонт основних фондів. Злочинні дії уряду із запровадження понижуючих коефіцієнтів і конфіскація амортвідрахувань у міфічні цільові фонди створюють масову небезпеку державі. Бо ступінь зносу основних фондів на залізниці, комунальному господарстві, металургії, енергетиці тощо вже перевищує критично можливий рівень.

Треба негайно вводити протекціоністські заходи зовнішньої торгівлі, щоб ввозився в Україну лише критичний імпорт. Він може ввозитися без мита чи за мінімальними ставками, а інакше вітчизняне виробництво нам не підняти, вітчизняний ринок не захистити. І ніяких договорів про вільну торгівлю, тільки договори про економічну співпрацю, регульований експорт, імпорт.

Законодавча база із захисту вітчизняного виробництва органічно передбачає і негайне прийняття законів про оплату праці сповна, де мінімальна заробітна плата встановлювалася б на 25% більше, ніж прожитковий рівень. На сьогодні становить 115 гривень. Де регулювався б максимум заробітної плати, йшла б щомісячна індексація у відповідності з інфляцією. І вводилася відповідальність за затримку виплати заробітної плати.

Потрібна радикальна пенсійна реформа, пенсії повинні сплачуватися тільки у відповідності із стажем і умовами роботи. Ніяких пенсій держслужбовцям! Ніяких надбавок одинакам! Бо все це вносить розбрат і несправедливість, ображає стареньких бабусь і дідусів, які ростили дітей і чесно працювали. І тут нема законодавчих проблем. Було б лише бажання і достатній рівень професіоналізму. А кошти в державі є.

Це виявиться відразу, як буде відтворений контроль і облік. І контроль повинен початися з трудових колективів, як і відповідальність за виробничий процес, за участь у розподілі прибутків, в укладанні контрактів. Ось чому терміново потрібно прийняти закон про трудові колективи, який ми з Володимиром Марченком розробили і внесли до парламенту в серпні 1997 року.

Для того, щоб уряд прийняв дієву програму своєї діяльності, Верховна Рада має не тільки прийняти основні засади внутрішньої політики, але й з'ясувати основні засади зовнішньої політики. Хто наш стратегічний партнер? Ось у передвиборній програмі «Громади» записано, що стратегічний партнер — США. Соціалісти записали, що вони за поновлення пріоритетних зв'язків з країнами Близького Сходу і Африки. Прогресивна соціалістична партія вважає стратегічним партнером Росію і Білорусію. Щоб з'ясувати, що хоче наш народ, треба проводити всеукраїнський референдум. Бо це — принципове питання. Якщо з Росією — то треба входити в Міжпарламентську асамблею, в Митний союз, будувати партнерські дружні відносини з братніми країнами. Тоді буде розвиток і літакобудування, і суднобудування, і високих технологій.

Якщо піти шляхом Руху, «Громади», соціалістів, то тоді Україна стане сировинним придатком Заходу і буде розчавлена чобітьми НАТО.

Всеукраїнський референдум повинен дати відповідь з проблеми російської мови. Ми за офіційно визнану двомовність України, за припинення дискримінації російської мови — рідної мови більшості населення України. Ми за те, щоб земля залишалася в загальнонародній власності, за недопущення купівлі-продажу землі, ми за те, щоб освіта і охорона здоров'я були безкоштовними. І народ повинен висловитися з цих питань.

Для здійснення всіх цих перетворень, безумовно, необхідні конституційні зміни. Ми — за ліквідацію інституту президентства. І тоді зникає протистояння гілок влади. Більшість парламенту формує уряд і відповідає за його діяльність.

Ми за те, щоб суди обиралися кожні 5 років, щоб прокурор призначався і звільнявся Верховною Радою, ми за те, щоб конституційно було гарантовано права трудових колективів, профспілок, щоб були гарантовані права населення на працю, на освіту, на охорону здоров'я і багато чого іншого.

Безумовно, треба змінювати Закон про вибори, відміняти ці штучні дахи, партійні списки, висувати кандидатів лише трудовими колективами, таємним голосуванням, жорстко контролювати виборчі фонди і ефірний час, давати виборцям право відклику депутата в будь-який час, встановлювати заробітну плату депутату на рівні того трудового колективу, який його висунув до влади. І жодних пільг, жодного депутатського імунітету.

Саме тоді буде влада трудящих, заради трудящих і під контролем трудящих.

Які політичні сили прийдуть до парламенту, кому буде довіра — це й буде народним вибором.

На розв'язання всіх цих проблем, шановні депутати, в нас обмаль часу. І тому треба принципово змінити організацію роботи Верховної Ради.

Що саме. Треба пленарні засідання проводити лише три, чотири дні на місяць. А всю роботу перенести до комітетів і фракцій. Закон розглядається тільки два рази: перший — голосується концепція, другий — приймається в цілому.

Необхідною умовою прийняття законопроектів і внесення в сесійну залу треба ввести погодження його щонайменше трьома фракціями, тобто набрати більшість голосів. І тоді в залі давати право доповідати тільки ініціаторам закону і тим опонентам, які не підтримують закон. Ввести відповідальність депутатів за прийняття законів.

Також треба створювати трудовий колектив депутатського корпусу і контролювати використання бюджетних коштів.

Я хочу сказати, що фракція Прогресивної соціалістичної партії прийшла в парламент для здійснення докорінних змін в курсі економічних та політичних реформ. Ми бачимо вихід із кризи на шляху соціалізації економіки і відновлення влади трудящих. Ми будемо робити все для побудови соціально справедливого суспільства, де немає експлуатації людини людиною. Ми — за Україну радянську, за Україну соціалістичну.

Дякую за увагу.

Ображаючи коня, ображаєте вершника

> **_Учень незмінно навчається не того, що може дати вчитель: він засвоює тільки ті уроки, до яких його зробив готовим його попередній історичний розвиток._**
>
> Р. Дж. КОЛІНГВУД.
>
> **_Табу існують для того, щоб їх переступати._**
>
> М. МОСС.

Чимало хто, стежачи за першими днями роботи Верховної Ради України, гадає, що народні депутати, котрі свого часу задумували нову виборчу систему, вже тоді мали на увазі лише одне — встановлення партійного диктату в стінах Верховної Ради та правову можливість відірватися від волі й бажань конкретних виборців. Насправді, все набагато простіше й одночасно... складніше.

Офіційно говорилося про те, що змішана виборча система створює додаткові умови для чіткого партійно-політичного структурування найвищого законодавчого органу, відповідно, й більш чіткої та якісної його діяльності. Одночасно йшлося також про ширшу участь партій у суспільно-політичному житті країни, законодавчому процесі та взагалі у розв'язанні питань державної ваги. Часом кивали також на досвід країн Заходу та деяких постсоціалістичних країн. Мовляв, така система швидко веде до зменшення кількості політичних партій, а отже, посилює консолідаційні процеси в суспільстві — адже під час виборів доведеться обирати одну партію не з 30 чи 50, а одну з 5 чи 8.

Щоправда, посилання на західний досвід важко назвати бездоганним у своїй основі. Адже добре відомо, що в США є лише дві, так би мовити, парламентські партії, проте вибори завжди відбуваються на мажоритарній основі. У Великій Британії таких партій нині три, але система так само залишається мажоритарною. У Франції виборча система час від часу змінюється відповідно до державних інтересів. Скажімо, коли останнім часом стали помітні успіхи Національного Фронту на чолі з Ле Пеном, громадська думка стала схилятися на користь повернення до мажоритарної системи. Справа в тому, що електорат Національного Фронту, в основі яких декласовані елементи, географічно досить розпорошений по всій території країни, і за умови мажоритарної виборчої системи ця партія не має жодних шансів. Щось на зразок ЛДПР В. Жириновського в Росії.

Задум наших парламентаріїв був доволі далекий від історичних проривів політичної думки чи геніальних осяянь стосовно кращого майбутнього України та її народу. Він був позначений граничним прагматизмом: потрапити знову на такі звичні місця в сесійному залі Верховної Ради, її комітетах, підкомітетах тощо. А сподівання на те, щоб домогтися бажаного результату, балотуючись у рідних виборчих округах, були невтішні. Адже в багатьох, особливо тих, хто вдався до привабливого сумісництва, зв'язки з виборцями зійшли нанівець. Обіцянки, проголошені у виборчих програмах, вже на другий рік депутатства якось забули. Більшість охопило ейфорійне почуття причетності до справ державної ваги — де вже там про округ з його бідами й негараздами думати, коли вирішального значення набуло, в якому місці конституційного речення поставити кому. Звісно, було й не тільки це. Була ще жахлива за своїми масштабами економічна криза, поглиблення якої багато виборців пов'язували з діяльністю своїх депутатів. Адже їх обрали в 1994 році з надією, що стан речей зміниться на краще, а відбувалося все навпаки. Ось які мотиви спонукали більшість Верховної Ради минулого скликання проголосувати за новий виборчий закон, що передбачав змішану систему. Звичайно, не всі депутати, котрі входили до фракцій, офіційно наполягаючи на новій виборчій системі, підтримували цю ідею. Багато хто розумів, що в «десятці» чи «двадцятці» партсписку для них місця не буде. Але спрацювала фракційна дисципліна, гартована протягом десятиліть звичка підпорядковуватися більшості або й просто Начальнику з великої літери.

Зрештою, в партійному списку персоналій не видно, крім першої п'ятірки. Видно лише партію, з якою пов'язуються ті чи інші надії великих масивів електорату. А коли з'являється у виборчому окрузі персона, то на неї дивляться саме як на конкретну особистість, далеко не завжди ототожнюючи її з партією, котру вона представляє. Звичайно, коли ця особа є членом тієї чи іншої партії. Ось чому не слід дивуватися, коли в тому чи іншому окрузі за Компартію чи Рух голосувало у 1,5—2 раза більше виборців, ніж за конкретних кандидатів від цих партій. Рідко коли бувало навпаки.

Крім того, і ліве, і праве крило Верховної Ради, підтримуючи нове виборче законодавство, не забували ще і про власні обмежені фінансові можливості на виборах, розуміючи, що в багатьох округах вирішальна роль належатиме не привабливим ідейно-політичним платформам, а вкрай потрібним матеріальним засобам. Щоправда, в такому разі декотрим може видатися дивним, що нову виборчу систему підтримали депутати — члени НДП. Та річ у тому, що тривалий час перехід до нової системи виборів активно підтримував Президент. З другого боку, зважаючи на вільно чи невільно набутий імідж «партії влади» в очах широкого загалу, чимало чільників НДП сумнівно оцінювали свої шанси в мажоритарних округах. До цього слід додати специфіку надійної частини електорату цієї партії, позначену його великою розпорошеністю. Ось так оцінка ситуації привела політичні антиподи до єдності поглядів на систему виборів, що й зумовило прийняття нового закону. Та й керівникам деяких інших політичних сил, які змушені були ще в 1994 році поміняти свої столичні виборчі округи на провінційні, практично вже не було де обиратися.

Нарешті, вибори відбулися. Жодна з політичних сил вирішальної переваги не здобула. Воно й правильно: яке суспільство — такий і парламент. Натомість сталося інше. Чудова вісімка партій, що подолали чотиривідсотковий бар'єр, побачила можливість навтішатися результатами свого локального успіху. Ці партії сформували 8 фракцій за партійною ознакою і ... заборонили народним депутатам, які обиралися в мажоритарних округах від інших партій або ж були позапартійними, формувати власні фракції. Їм люб'язно запропонували вступити в ролі «білих негрів» до партійних фракцій або ж залишатися самими по собі, але позбавленими будь-яких прав не тільки на обрання керівниками комітетів чи спеціальних комісій, а й фактично на регулярне висловлення думки з питань, що розглядаються. Навіть робочі місця для депутатів, що не увійшли до фракцій, виділили на так званій «парламентській Камчатці», тобто під балконами третього поверху. Варто наголосити, що йдеться про народних депутатів, які отримали по 60—80 тисяч голосів виборців. Це тоді, як депутати із партійних списків або програли в мажоритарних округах, або ж не балотувалися взагалі, наперед знаючи всю «любов» виборців до себе. Оскільки перемога в мажоритарному окрузі означає отримання народним депутатом від виборців імперативного мандата, то безпрецедентна перевага партійного принципу, нав'язана нині парламентові, є грубим порушенням прав не тільки народних депутатів, а й виборців. Адже в умовах такої дискримінації народний депутат позбавляється змоги повноцінно виконувати волю виборців. Порушується тим самим ст. 5 Конституції, яка засвідчує, що «єдиним джерелом влади в Україні є народ». Блокуючи діяльність народних депутатів від мажоритарних округів, політичні партії заперечують народ як джерело влади в державі. Забуто стару народну мудрість: ображаючи коня, ображаєте вершника. А народ і є вершником для кожного з нас.

Прийнята 13 травня 1998 року з ініціативи депутатів —членів політичних партій постанова «Про внесення змін до Регламенту Верховної Ради», крім того, суперечить ст. 21 Конституції України, де зафіксовано, що «всі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах». Чи, може, дійшло вже до того, що не всіх народних депутатів слід уважати людьми? Суперечить дана постанова й ст. 22 Конституції України, де сказано, що «при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод». Далека ця постанова й від змісту ст. 24 Конституції України, де говориться: «громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом». Отже, якщо депутати-партійці хочуть зберегти видимість моралі в політиці, то їм це належить позбавити нас громадянства. Я вже не кажу про те, що ніхто не відміняв Закон України «Про статус народного депутата», згідно з яким, але не обов'язково на партійній основі, належить утворювати депутатські формування у Верховній Раді.

Зважаючи на численні порушення депутатами-партійцями Конституції й чинного законодавства України в перші дні роботи Верховної Ради нового скликання, група позафракційних депутатів днями звернулася до Конституційного суду України з клопотанням про визнання ним неконституційною постанови Верховної Ради України «Про внесення змін до Регламенту Верховної Ради України». Сподіваємося, що інтереси і права народних депутатів та їх виборців буде захищено.

А що ж політичні партії? З боку чільників партійних фракцій у Верховній Раді чути заяви про те, що їхні дії пояснюються відповідальністю партій-переможниць за рівень діяльності найвищого законодавчого органу. Ми — не проти відповідальності партій. Дивує інше. Якщо вже відповідати, то чому б не реалізувати цей принцип під час формування структури і складу комітетів Верховної Ради? Можна було б сформувати 8 чи 10 потужних комітетів, домовившися про відповідний розподіл партійних сил з урахуванням фахового та інтелектуального потенціалу тощо і відповідати за конкретні напрями діяльності Верховної Ради. Так ні ж! Проголосували аж 24 комітети. Ділимо 450 депутатів на 24 і отримуємо аж по 18 з чимось депутатів на кожний комітет. Чи може в такому складі комітет повноцінно працювати? Досвід минулого скликання Верховної Ради змушує дати категоричну відповідь: ні. Навіть з огляду на такі прозаїчні обставини, як службові відрядження, хвороби, сімейний клопіт тощо. Крім того, слід зважити на те, що депутати, попри свій високий державний статус, залишаються звичайними людьми. Тож завжди виділяється активне ядро, яке самовіддано працює, незважаючи на обставини. З другого боку, виділяється пасив, який і в сесійній залі не побачиш, і на засіданні комітету не зустрінеш. Але ніцця остання обставина ніколи не завадить головам комітетів вимагати персональні автомобілі, просторі й шикарно умебльовані кабінети, комп'ютерну і відеотехніку, секретарів, консультантів і т. д.

Усе це робиться тоді, як Верховна Рада просто задихається від нестачі коштів на найпотрібніше. Звернуся хоча б до одного прикладу. Нині мажоритарні округи збільшилися удвічі за своїми розмірами. До кожного з них у сільській місцевості увійшло по 6—7 районів. Населення обрало там депутатів не тільки для того, щоб вони в Києві писали закони та засідали в комітетах, а й для того, щоб вони вирішували проблеми виборців і на місцях. Отже, в кожному районі слід мати відповідальну і компетентну в політико-правових питаннях людину, яка працювала б із скаргами і заявами громадян, допомагала б депутатові організаційно-технічно. Що в змозі зробити депутат у районах самотужки, коли в нього протягом місяця лише один тиждень відводиться на роботу в окрузі? Питання звучить абсолютно риторично. Відповісти можна хіба що так: галопом по Європі. Щоб ці люди в районах працювали, їм треба гроші платити. Сьогоднішній стан речей тут — зарплата в розмірі загальноприйнятої в країні пенсії. То хто з достатньою мірою компетентних людей погодиться в такому разі серйозно працювати?

Кажу про це для того, щоб усі зрозуміли, — і ті, хто обирається до Верховної Ради вперше, і ті, хто за довгі роки перебування в її стінах уже добре вивчив, скільки східців веде з першого поверху на другий і скільки на третій, — усі ми маємо працювати і в столиці, і у виборчих округах. Ось чому так дбайливо слід ставитися до скромного бюджету Верховної Ради. Не треба витрачати його лише в інтересах голів карликових комітетів.

Якщо порушувати питання про відповідальність партій, то слід говорити про формування уряду на партійній основі. Коли вважаєте, що ваша партія чи кілька партій, разом узятих, перемогли на виборах, тоді домагайтеся формування уряду і відповідайте за все, що відбувається в країні, перед усім народом і суспільством. Уже чую голоси: то це ж неможливо, хіба ви не знаєте, що наша Конституція не дозволяє цього зробити? Та якщо партії прагнуть відповідати перед народом, а не доводити свої переваги одна перед одною в залі Верховної Ради, то що їм заважає зібрати 301 голос і внести необхідні зміни до Конституції? Ось тут і можна послатися на такий любий серцям усіх наших демократів західний досвід. Там справді партія чи коаліція партій, що перемогли на виборах, формують уряд і несуть відповідальність. Суть її полягає в тому, що на разі, коли діяльність цієї партії чи коаліції партій перестає відповідати інтересам виборців, то на наступних виборах вони віддають свої голоси іншим партіям.

Хотілося, щоб наші запозичення у розвиненого Заходу, зокрема і в тому, що стосується організації соціально-політичного життя, мали переважно сутнісний характер, а не відбувалися лише за формою. Інакше ще багато років, наслідуючи видатного схоласта середньовіччя Ф. Аквінського, доведеться безугаву повторювати сакраментальне відоме: вірую, бо абсурдно.

Валентина ГОШОВСЬКА,
народний депутат України, доктор політичних наук, професор.

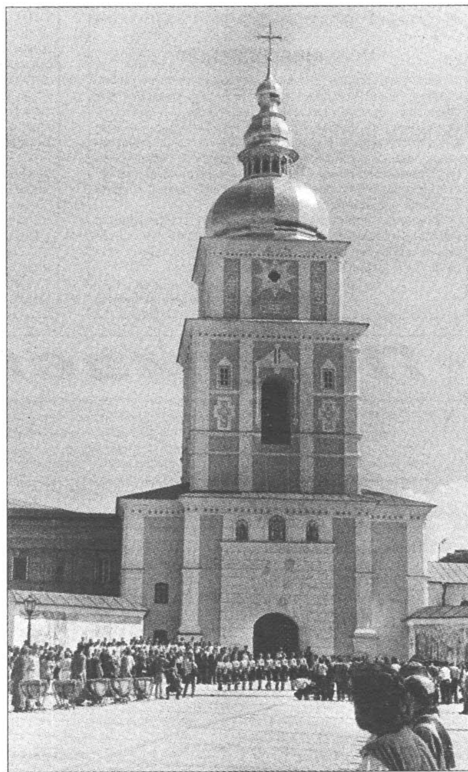

На іменинах древнього міста

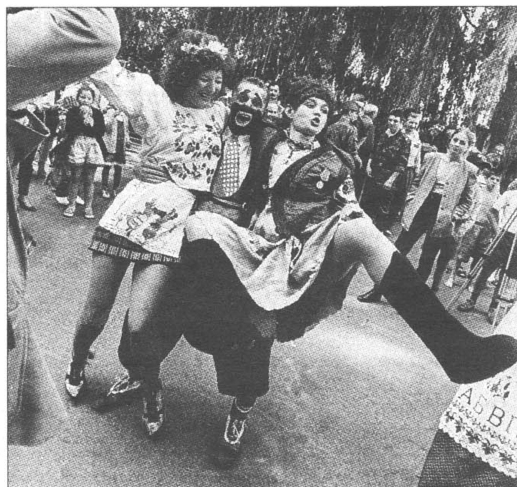
Цього року День Києва збігся з закінченням весни. Сонце та зелене буяння виманило киян на вулицю. Чепурні, усміхнені, святкові — усі йшли ковтнути трохи п'янкого аромату свята. А воно було всюди. І на Михайлівській площі, де в суботу Патріарх Української православної церкви Київського патріархату Філарет освятив щойно відбудовану святиню українського народу — дзвіницю Михайлівського Золотоверхого монастиря. І на Андріївському узвозі, куди за традицією з'їжджаються у ці дні митці та народні майстри з різних куточків України. І на Дніпрі, де проходила «Княжа регата» та велике плавання прогулянкових човнів, човників та човненят. І в парку імені Рильського та Гідропарку, де працювали атракціони. І, звичайно, на Хрещатику, де не вщухав людський потік, бігали коники, а кумедні клоуни продавали великі яскраві поролонові вуха, носи та повітряні кульки.

Та головне дійство вирувало на майдані Незалежності. У суботу святковий марафон відкрило вишукане мистецьке дійство — опера-ораторія просто неба «Цар Едіп» І. Стравинського. А у неділю день міста завершився шоу-програмою «Вібрації великого міста» та святковим феєрверком.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Хроніка. Факти. Події

● *Грозний*

Чи можна виконати «пріоритетне завдання»?

Звільнення з бандитського полону Валентина Власова, представника президента РФ, — пріоритетне завдання правоохоронних органів Чечні. Республіканський оперативний штаб та слідча бригада ведуть цілодобовий пошук російського повпреда, заявив керівник оперативного штабу, віце-прем'єр уряду Чечні Казбек Махашев. За кожним сигналом на імовірне місце утримання В. Власова виїздить спеціальна група захоплення. За даними оперативного штабу, з моменту його викрадення 1 травня спеціальна група захоплення виїздила за сигналом 12 разів до різних населених пунктів Чечні.

● *Кабул*

Крім війни — землетрус

В Афганістані вже поховано 3 тисячі осіб, що загинули під час землетрусу. Ще тисячі — поранено. За оцінками місцевої влади, кількість жертв стихії сягає 5 тисяч. Загалом район лиха охоплює майже 60 населених пунктів, де мешкає 60 тисяч осіб. Епіцентр землетрусу силою 7 балів за шкалою Ріхтера знаходився в районі міста Рустак у північній провінції Файзабад.

● *Нью-Йорк*

Розумне рішення

Сполучені Штати не мають наміру ставати на чиюсь сторону, якщо між Пакистаном та Індією розпочнуться воєнні дії. Про це повідомив у черговому номері журнал «Ньюсуїк», якому стали відомі подробиці проведених Пентагоном військових ігор, що передбачають початок індо-пакистанського конфлікту. «Ми абсолютно не будемо втручатися», — наводить журнал слова високопоставленого представника Білого дому, котрий побажав залишитися невідомим.

Водночас прем'єр-міністр Пакистану Наваз Шариф висловив готовність Ісламабада до переговорів з Індією. «Наші серця відкриті для нових пропозицій», —заявив він в інтерв'ю японській газеті «Асахі».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Останній шанс СНД?

ПРО НЕОБХІДНІСТЬ перенесення спеціального міждержавного форуму для обговорення питань реформування СНД з липня на кінець осені заявив нещодавно виконавчий секретар Співдружності Борис Березовський.

Відкриваючи в Мінську засідання підготовчої групи майбутнього форуму, повідомляє ІТАР-ТАКС, Борис Березовський сказав, що дійшов висновку про необхідність зміни термінів проведення міждержавного обговорення ще під час зустрічей з президентами Молдови, України, Білорусі, Вірменії та Грузії. «Вивчення стану справ у СНД ствердили мене в думці, що намічені терміни нереальні», — підкреслив він.

З одного боку, заява нового виконавчого секретаря сприймається як підтвердження того, що СНД нахрапом не візьмеш (оскільки вилучити цінне зерно з гори плевел справа далеко не легка). І форум у липні справді став би черговим холостим пострілом. І це позитивно характеризує пана Березовського. А з іншого боку, дещо розчаровує, оскільки незліченні перенесення порожніх засідалівок під прапором СНД — річ звична і не обіцяє Співдружності жодних перспектив. Питається, навіщо призначати форум у липні, якщо за такий короткий термін щось конкретне й радикальне підготувати фізично неможливо? Вважаємо, ці терміни урочисто оголосили в Москві не без участі Березовського. Нехай навіть СНД і збереже стару назву, але це лише оболонка, в яку необхідно (якщо, звичайно, так уже необхідно) вкласти новий зміст. Зовсім відмінний від того, який бачив трьом президентам у Біловезькій Пущі.

Виникає питання: який саме зміст? Навіщо сьогодні треба колишнім республікам, які нехай слабко, але стоять на власних ногах, СНД? Борис Березовський вважає, що знає відповідь на це запитання. У Мінську він висловив думку, що методи державної монополії у більшості країн СНД себе вичерпали, а «на зміну їм прийшов підприємець, котрого не влаштовують ані тимчасові, ані матеріальні чинники, що існували раніше». І вперше за останні декілька років було більш-менш ясно окреслено завдання органів СНД. Березовський визначив його як «розуміння вимог підприємця й допомога виконавчій та законодавчій владі країн СНД створити механізми і закони для цього підприємця». Отож на чолі, за Березовським, ставиться підприємець. Але як створити такі механізми та закони, а головне — чи дозволять гілки влади це зробити? Адже інколи здається: влада спеціально робить усе можливе, щоб створити приватному капіталу якомога більше труднощів. Наприклад, в Україні часто кажуть: у нас не вигідно заробляти багато грошей... Чи дозволять можновладці в тій самій Москві перевести СНД на виключно економічні рейки? Так. Якщо припустити, що на пострадянському просторі можна господарювати спільно, без звичних тоталітарних політичних амбіцій. Або ні — якщо СНД розглядати як погану копію Радянського Союзу.

За словами Бориса Березовського, «в усіх державах СНД склалася нова еліта, котра й визначає успіх чи неуспіх конкретної держави». Він переконаний у важливості залучення до співробітництва в рамках СНД представників цієї еліти. Однак хотілося б уточнити, кого саме має на увазі під поняттям «еліти». Осіб у «шестисотих мерседесах» чи загартованих у боях більшовиків, які стали демократами? Проте така «еліта» занадто часто асоціюється у народів СНД з корупцією та мафією... Щиро сподіваюся, що Борис Абрамович мав на увазі не цих людей, а молодих бізнесменів зі світлою головою та чистими руками. Але таких одиниці. Навряд чи їм під силу збудувати СНД.

Закликаючи всіх і кожного серйозно подумати про наступне реформування, пан Березовський застерігає від «простого копіювання» способів співробітництва у Європі: «Об'єднання багатих і об'єднання бідних істотно відрізняються». І з цим важко не погодитись, але вже зовсім не зрозуміло, як бути з об'єднаннями багатих із бідними. Що, до речі, і має місце в СНД. Водночас виконавчий секретар підкреслив важливість пропаганди того, що робить СНД: «Як розкручувався Європейський союз? Там проблеми залишаються всередині сім'ї, у нас у СНД досягнення замовчують, а непорозуміння мають широкий резонанс». Із цього приводу можна зазначити, що досягнення СНД — це таємниця за сімома печатками. А нинішнє СНД і є найбільше непорозуміння. Залишається лише сподіватися на те, що Березовський доведе її до розуму або ж набереться сміливості заявити голосно: СНД померла й нової Співдружності не буде.

Яна ОСАДЧА.

Подумаємо про це завтра

УКРАЇНСЬКІ журналісти залишали гостинний Люксембург, де протягом двох днів тривала зустріч міністрів закордонних справ країн — учасниць НАТО та їх партнерів, останніми. І не тому, що ми ніяк не могли розлучитися з красотами цієї маленької країни в самому серці Європи (хоч у цьому є доля правди), а тому, що саме в п'ятницю тут засідала Комісія Україна—НАТО.

Першими про те, що відбувалося на зустрічі, нам на короткій прес-конференції розповіли міністр закордонних справ України Борис Тарасюк і генеральний секретар НАТО Хав'єр Солана. Обидва були надзвичайно задоволені підсумками переговорів: все, що планувалося майже рік тому, виконано і навіть, на думку Солани, перевиконано. Було затверджено робочий план на наступний рік. Відзначався прогрес у спільних навчаннях і як ще один крок вперед оцінювалася домовленість про відкриття офісу військового представника НАТО в Києві. Проте їхній оптимізм не зовсім поділяли представники ЗМІ, які на різні лади обговорювали досить ультимативні пасажі міністра закордонних справ Росії з приводу того, що Україні варто визначитися з її оцінкою розширення альянсу на схід. До речі, в приватній бесіді з російськими журналістами глава їхнього зовнішньополітичного відомства був здивований дуже бурхливою реакцією з нашого боку на його слова. Він зазначив, що, очевидно, висловився не досить точно і доля україно-російського договору прямо не залежить від ставлення України до розширення для колишнього соцтабору натовських дверей, проте, на його думку, це одна з причин, з якої процес ратифікації, котрий і так затягся, може розтягтися на невизначений термін.

Коментар Бориса Тарасюка з цього приводу був зразком стислості та дипломатизму: «Ми вже не раз обговорювали проблему розширення і висловлювалися позитивно з цього приводу. Стосовно вступу України до НАТО, то це питання сьогодні на порядку денному не стоїть»...

Журналісти вчепилися за слово «сьогодні» і спробували з'ясувати подальші диспозиції двох «особливих» партнерів НАТО у першого заступника міністра закордонних справ Антона Бутейка.

Антон Бутейко насамперед заявив, що на засіданні комісії, крім уже не раз чутого нами взаємного схвалення, прозвучала низка нових і конструктивних пропозицій щодо подальшого співробітництва, «концептуальні підходи в плані посилення ролі структури НАТО». Проте, на його думку, «позитивні процеси розширення і альянсу, і Європейського союзу певною мірою відмежовують їх нових членів від тих, хто поки що залишається за межами зони розширення. І це може негативно відбитися на інтересах України». Це висловлювання — приклад того, що не тільки для Москви, а й для самого Києва мова великої політики, коли справа торкається НАТО, ЄС чи Росії, доволі складна для однозначного розуміння...

Стосовно слова «сьогодні» щодо ставлення до вступу нашої країни до військово-політичного альянсу і того, чи не скоротиться для нас термін у п'ять років, що його якось в інтерв'ю окреслив Борис Тарасюк, то Антон Бутейко вважає, що «кращий підхід у політиці, коли реалізуються нові ідеї, котрі найбільше відповідають національним інтересам нашої держави». Чи не правда, виходячи з такої відповіді, можна «ясно» побачити майбутнє українсько-натовських стосунків?.. А це відкриває надто улюблений дипломатами простір для маневрування.

Яна СТАДІЛЬНА.

На знімку: задоволені результатами зустрічі міністр закордонних справ України Борис Тарасюк та генсек НАТО Хав'єр Солана.

Хочуть допомогти прабатьківщині

Як повідомив «ГУ» наш дописувач доктор Михайло Рубінець із Бразилії, нещодавно цю країну відвідав президент СКУ Дмитро Ціпивник, який запросив українську громаду Бразилії взяти участь у грудневій зустрічі. Плановано, що головною темою дискусії буде питання щодо підтримки незалежності України та допомоги українській діаспорі. До речі, на неї запросять послів, акредитованих у Канаді, з держав, де є українські громади.

На думку пана Ціпивника, запорука міцної держави — розвинена економіка. І діаспора робить усе можливе, аби фінансово допомогти своїй прабатьківщині. А ще президент побажав українським громадам в усіх країнах злагоди. Адже часто проблеми постають саме там, де не вдається знайти спільної мови.

Наступний Світовий конгрес українців відбудеться у грудні в Торонто (Канада), але вже нині розпочалася підготовка до нього.

На знімку: (зліва) наш дописувач Михайло Рубінець, голова бразильського Товариства хліборобсько-освітньої науки Євген Чмир та Дмитро Ціпивник роблять пам'ятний запис у книзі гостей Українського музею (Курітіба).

Вода з туману

Добувати воду з густого туману вирішили в Намібії. На цей екстравагантний крок мешканців однієї з найпосушливіших країн Африки штовхнула потреба.

У долині річки Куїсеб, де відбудуться перші досліди такого роду, відчувається гостра нестача дорогоцінної вологи. Річкою Куїсеб стає лише в рідкісні дні, коли у верхів'ях ідуть дощі, решту ж часу в цьому посушливому куточку пустелі Наміб води ні за що не знайти.

«Доїти» тумани, котрі незвичайно густі в пустелі Наміб холодної зими, мають намір таким чином. На шляху їхнього проходження від океану в глиб материка встановлюватимуть пористі загородження з металевого дроту площею в середньому 50 квадратних метрів. На них, як розраховують учені з фонду дослідження пустель Намібії, мають конденсуватися крапельки вологи з туману. Скільки і якої якості води можна одержати таким чином — покажуть розпочаті польові випробування незвичайного «джерела» вологи.

(За матеріалами зарубіжної преси).

Читацький мікрофон

Верховна Рада — не партійні збори

Вважаю, що надалі жоден із депутатів-партійців не повинен балотуватися у Верховну Раду. Там мають працювати тільки спеціалісти-безпартійні, які дбатимуть про народ, а не про партії.

М. ЗІНЧЕНКО.

Кременчук Полтавської області.

Думайте самі, як господарювати

Великий сором і гнів викликає те, що наші керівники їздять по світові, випрошують подачки, допомогу і питають поради, як господарювати. Та хто ж вам порадить правильно, хто скаже правду? Адже їм, тим закордонним радникам, якраз на руку це — чим у нас гірше, тим у них краще. Думайте своїми головами, бо на чужих порадах далеко не заїдеш.

Н. ЛИХАЧЕВСЬКА.

Дніпропетровськ.

З кого брати приклад?

Чому у вас, шановні депутати, такий довільний режим засідань: робочий день розпочинається аж о десятій годині, тоді як навіть у семирічних школяриків перший дзвінок — о восьмій ранку? А тим часом керівники постійно твердять: щоб краще жилося, потрібно більше працювати.

Група пенсіонерів.

Шпола Черкаської області.

Скрізь безладдя

Чомусь наші депутати не люблять навідуватися на підприємства, виступати перед робітниками. Урядові структури їх теж не контролюють. Нікого не цікавить, чому підприємство не працює, а якщо працює, то які в нього проблеми. Висококваліфіковані спеціалісти звільняються, робітники байдуже ставляться до праці. Скрізь панує безладдя. Страшно.

Яків ЧУЙКО,
пенсіонер, інженер-економіст зі стажем 45 років.

Ужгород.

Тільки ми самі себе врятуємо

Переконаний: відновлення і розвиток власного виробництва — найкращий шлях виходу з кризи. Керівництво держави на всіх щаблях влади повинно пройнятися почуттям відповідальності, докласти зусиль, і за підтримки народу Україна вийде з кризи і займе належне місце в світовому співтоваристві.

Костянтин ДЕРЕВ'ЯГІН.

Канів Черкаської області.

Чи присягатиме Валерій Присяга?

Тенденції

Не стану наводити статистику, скільки новобранців з ознаками дистрофії та хронічними недугами потрапляють до лав захисників Вітчизни. Розповім про одного призовника, якого, за словами матері, треба лікувати й лікувати від хронічного захворювання, а на думку лікарів та військкомату — слід призвати під прапори Збройних сил України...

«Мій син гіпертонік з десяти років, — пише до редакції Наталія Присяга. — Зараз йому 20, у лікарнях лежить з 17. З того часу, як поставили його на військовий облік, ні він, ні я не знаємо спокою. Кожного разу після комісії військкомат направляє Валерія в лікарню. Але яке там лікування, можете уявити. Після втручання «Голосу України» він лежав у стаціонарі. Там при сильних болях голови йому давали ліки. І все. Зате висновок нікопольські лікарі зробили на користь Вітчизни, яку має боронити хворий син: його визнано таким, що при нейроциркулярній дистонії може служити. Та який з нього буде вояка, коли він щодня приймає ліки, щоб збити тиск?»

Матері, що б'ється за сина, можна лише поспівчувати. Але й діагноз лікарів-спеціалістів, їхню впевненість у своїй правоті ігнорувати не можна. Все ж варто до цієї історії підійти не лише по-житейськи, а й по-філософськи. Чому протягом двох років так завзято борються за призовника Валерія Присягу?

Нікопольський райвійськкомат зрозуміло чому: план треба виконувати. А це рік у рік стає проблематичнішим. Те, що багато юнаків не горять бажанням служити Вітчизні і правдами й неправдами добувають відповідні довідки, вступають у будь-який вуз, відкуповуються, — не секрет. Останнім часом мода пішла на неосвіченість: хлопці кидають школу і таким чином назавжди позбавляють себе високого звання «призовник».

Ну, і здоров'я у молодих нікудишнє, фізичні дані й можливості у більшості трагікомічні. Чорнобиль, а нерідко й недоїдання ще довго даватимуться взнаки.

Отож, маємо те, що маємо. На Херсонщині, скажімо, весняний призов виявив 40 процентів хворих кандидатів у солдати. Десятки на призовні пункти не з'явилися. А скільки невігласів з 8-класною, а то й нижчою освітою!..

Одне слово, працівникам військкоматів не позаздриш. Але не мають підстав для оптимізму і офіцери військових частин.

До професіональної армії ще ой як далеко, а покладені на командирів завдання треба виконувати сьогодні. Удень і вночі.

Тепер уявімо, що Валерій Присяга таки присягатиме на вірність Батьківщині в одній із частин залізничних військ, куди його мають намір призвати. Материнську турботу про його здоров'я і життя вимушений буде взяти на себе старшина роти, а батьківську — командир. Щоб не ризикувати, хлопця часто і надовго направлятимуть у госпіталь. Врешті-решт, його комісують і віддадуть у надійні материнські руки. Добре, якщо не безнадійно хворого. То хто від такого «відрядження» виграє? Армія, військкомат, сім'я?

Наталія Василівна Присяга, інформуючи редакцію про перебіг подій, пише про свою біду вже рік.

«Після звернення до газети працівники Нікопольського військкомату незлюбили мене ще більше, — пише мати Валерія. — Там наче за мету поставили будь-що забрати сина. А які перешкоди творять, яку неправду пишуть — Богу відомо. Чим завинили перед ними я і моє дитя?..»

Присяги живуть у селі Сівка, що за 26 кілометрів від райцентру. Автобус ходить лише по вихідних, тому добиратися до Нікополя треба через «голосування» на трасі, до якої п'ять кілометрів від села. Мати з сином з 1996 року так добиралися разів з 50. На кожен виклик з військкомату, на всі комісії їздили неодмінно. За гроші, зазначимо, яких у сім'ї не водиться — зарплату мати трьох дітей не отримує два роки. Про марні поїздки, коли комісії переносилися або потрібного працівника військкомату не було на місці, — особлива розмова. Врешті, ця проблема стосується не лише Присяги.

Про необов'язковість, байдуже ставлення до матері, елементарну невихованість військовослужбовців Наталя Василівна написала в одному з листів на 12 аркушах. Ось лише один факт, про який повідомила Присяга. У відповідь на прохання редакції розібратися в ситуації Міністерство оборони ще у вересні 1997 року доручило Центральній військово-лікарській комісії (ЦВЛК) розглянути справу по суті. Нікопольському районному комісару було наказано направити Валерія Присягу в обласний госпіталь на обстеження. Копію цього листа мати отримала через тиждень, ще через тиждень поїхала в райцентр, де її прийняли, як ворога народу, і повідомили, що з Києва «не отримували жодного листа».

В госпіталі Валерій таки побував. Але там ніхто його не обстежував і не лікував. Якщо не брати до уваги пігулки від головного болю.

«Тому я дуже здивувалася, коли отримала в березні ц. р. листа з ЦВЛК про те, що сина визнано придатним до служби ще торік у грудні, — зауважує Наталія Присяга. — Але після несправедливості, яка чиниться тут, сина в армію не пущу. Що може статися з хворим хлопцем, якщо син знайомої пішов до частини здоровим і сильним, а повернувся калікою?..»

Чи пропустять біль матері крізь своє серце лікарі? Чи зрозуміють її військовослужбовці?

Іван ІЛЛЯШ.

Президент за сохою. Вражає...

Точка зору

Про казку, в яку вірять на Банковій

Західні консультанти радять нам заохочувати дрібний і середній бізнес. Водночас у всіх розвинених країнах він наявний переважно у сфері дрібнооптової і роздрібної торгівлі та у сфері обслуговування. А справжній бізнес, що називається виробничим, — далеко не дрібний, а великий і навіть величезний.

Приміром, у Сполучених Штатах побутує такий вислів: «Що добре для «Дженерал Моторс», те добре і для Америки». Проте в тих самих Сполучених Штатах ніхто не каже: «Що добре для дрібного і середнього бізнесу, те добре і для США».

У світі щороку виникають сотні тисяч дрібних фірм. І зазнають банкрутства майже стільки ж. Інакше кажучи, загальна кількість підприємств дрібного і середнього бізнесу залишається практично сталою. Проте президент США час від часу заявляє про підтримку дрібного і середнього підприємництва. Чому він це робить? Тому, що вельми ініціативні люди, які бажають займатися справою, але не мають значного первісного капіталу, входять у бізнес лише з власним мозком. Через рік вони вже не можуть протистояти конкурентам на ринку і продають ідеї великим корпораціям. Сам винахідник у найкращому разі йде найманим працівником у компанію. За допомогою гасел про розвиток дрібного й середнього бізнесу акули капіталізму висмоктують мізки у дрібних підприємців-винахідників.

Розвинені країни мають за свою найнадійнішу основу десятки чи сотні великих підприємств з масовим виробництвом товарів, де всі конструкторські, технологічні питання, ціноутворення і маркетинг відпрацьовані до дрібниць. Ці фірми і приносять славу своїм країнам. В Україні також були відомі компанії. Не без допомоги зарубіжних «консультантів» їх давно поставлено на коліна.

Поки не запустимо на повну потужність свої заводи-велети, нашу промислову гордість, ми ніколи не вилíземо з ями, куди нас зіштовхнули.

Хто досить обізнаний з теорією ринкової капіталістичної економіки, той чудово розуміє, чому політики розвинених країн рекомендують усім країнам світу дотримуватися відкритої економіки і розвитку дрібного та середнього бізнесу. Саме за таких умов зручно грабувати майже на законних підставах нажитий нами промисловий капітал і привласнювати наші мізки.

Дрібний і середній бізнес неспроможний виробляти трактори. І ми незабаром оратимемо землю сохою. От її дрібні підприємці зможуть виробляти. Але тоді й самому Президентові доведеться ходити за сохою, щоб прогодувати себе...

Валентин КАЗАКОВ,
економіст.

Херсон.

Ви нам писали

Розслідування поновлено

Гр-н Кифорук В. Ю. у своєму листі до редакції скаржиться на те, що слідчим Косівського райвідділу УМВС в Івано-Франківській області неповно проведено розслідування обставин завдання йому тілесних ушкоджень гр-ном Кулешіром і безпідставно закрито кримінальну справу.

Вивчивши справу, прокуратура області поновила розслідування і взяла справу на контроль.

В. ГОДОВАНЕЦЬ,
в. о. заступника начальника слідчого управління прокуратури Івано-Франківської області.

У номер

● **Київ**

Харчування на усі смаки

Друга конференція Асоціації дитячих лікарів України «Лікувально-профілактичне харчування та пробіотики в педіатрії», приурочена до Всесвітнього дня захисту дітей, відкривається сьогодні в Києві. Вітчизняні та російські науковці, зокрема, обговорять важливість збереження здоров'я немовлят.

А в Українському домі триває виставка продуктів дитячого харчування, де представлені фруктові пюре, сухі суміші, каші, соки.

● **Донецьк**

Не жіноча це праця

430 тисяч працівників народного господарства Донеччини — 38 відсотків від загальної їх кількості — трудяться в умовах, що не відповідають санітарно-гігієнічним нормам. За даними обласного управління статистики, під впливом шкідливих виробничих факторів у промисловості працює кожна четверта жінка. Йдеться насамперед про неабияку запиленість та загазованість повітря, підвищений рівень шуму й вібрації. Важкою фізичною працею зайняті майже 100 тисяч осіб, із них дві третини — у вугільній галузі.

● **Суми**

Окраєць хліба — не для сміття

Відповідна служба акціонерного товариства «Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М. Фрунзе» почала розвозити і встановлювати біля висотних будинків свого мікрорайону новенькі контейнери для харчових відходів, що підуть на відгодівлю свиней у підсобному господарстві.

● **Луганськ**

Навколо «Дитячого світу» за 92 літні дні

«Дитячий світ» — таку назву має новий канал Луганського кабельного телебачення, що з початком літніх канікул вийшов в ефір. Канал пропонує своїм малим глядачам широкий вибір улюблених мультфільмів, художніх фільмів, а також дитячих розважальних та пізнавальних передач. А ще стане своєрідною «теленянею», в компанії якої не занудьгуєш, очікуючи відпустки батьків.

Двічі постраждали

Один раз – від вибуху, другий – від урядових обіцянок

ВАЛЕРІЙ ШАДУРА, робітник сумнозвісної донецької шахти імені Скочинського, опинився серед потерпілих внаслідок квітневої аварії. Коли я переступила поріг палати опікового відділення, де Валерій Вікторович та ще двоє його колег проходили курс лікування, з ліжка пролунало іронічне: «Тут у нас, як мавзолей...»

На відсутність уваги постраждалі гірники, розміщені в трьох обласних лікарнях, на той час і справді поскаржитися не могли.

Минув місяць, і Шадура, дякувати медикам, покинув стіни лікарні з приписом: «Рекомендована легка праця на поверхні». Рекомендації рекомендаціями, та навіть на поверхні шахти легкої праці запропонувати не можуть. Робітник продовжує лікування вдома. У місцевій лікарні гірникові надали... ні, не допомогу, а список ліків, які треба придбати за власний рахунок.

У медпункті вугільного підприємства їх не виявилося, а грошей на аптеку в хворого не густо. У профкомі шахти імені Скочинського «втішили» лише тим, що такі митарства не обійшли й інших постраждалих.

— Люди звертаються до лікарень, а там відповідають: «Треба все нести своє», — говорить заступник голови профкому шахти Валерій Юзипенко. — Тим часом у газетах і по телебаченню фігурують 700 тисяч гривень, які Кабмін виділив медичним закладам у зв'язку з аварією. Одержати відповідь, куди поділися ці гроші і на що витрачені, ми не можемо. Так само, як і з'ясувати, кому ж розподілили американську гуманітарну допомогу. В газетах називалася сума — 237,5 тисячі доларів. Але головні лікарі, яким ми телефонували, стверджують, що не одержували її.

— Ми наполягаємо, аби все виділене під аварію дісталося тільки робітникам шахти, — додає Валерій Міллер, голова Асоціації незалежних профспілкових організацій шахтарських колективів Донецька. — Але коли від шахтарів у лікарнях вимагають йод, шприци тощо, мимоволі постає запитання, куди ж поділися виділені на них гроші?

За роз'ясненнями я звернулася до начальника обласного управління охорони здоров'я Олександра Орди:

— Постановою № 666 від 12 травня Кабінет міністрів справді розпорядився виділити 700 тисяч гривень «для потреб лікувальних закладів, пов'язаних з наданням медичної допомоги постраждалим від аварії». Міністерство фінансів повинно профінансувати ці витрати за рахунок резервного фонду Кабміну. Але, крім цієї постанови, я не отримав нічого. Ще до виходу цього документа ми склали кошторис і створили робочу групу з головних лікарів медичних закладів, яка й вирішувала, куди витратити кошти.

По-перше, жодної закупки без комісії здійснено не буде. Одразу зарезервуємо необхідну суму, щоб до кінця року оплачувати ліки людям, які значаться в списках урядової комісії (постраждалі і члени сімей загиблих). По-друге, у лікарнях буде відновлено запас медикаментів. По-третє, новим обладнанням дооснастимо «швидку допомогу». Постачальників визначаємо за результатами тендеру. Після чого я готовий разом з представниками профспілки і журналістами об'їхати лікарні і показати все, що придбано за виділені кошти.

Що стосується гуманітарної допомоги... (Мій співрозмовник дістає список на кількох сторінках: ліки, шприци, хірургічні халати тощо. Навіть 300 грамів обліпихової олії, що її надіслав хтось із громадян.)

— Можу запевнити, — продовжує Олександр Миколайович, — за використанням усього переліченого в списку встановлено суворий контроль. Мене дивує галас, піднятий профспілкою навколо цього питання. Адже ми давали письмову відповідь на звернення заступника голови ЦК профспілки Віктора Турманова: скільки надійшло допомоги, куди витрачено. Тепер про 237,5 тисячі гривень, надані Агентством США з міжнародного розвитку. Виділялися не «живі» гроші, а медикаменти і медичне устаткування, до того ж надійшла тільки перша партія, решту очікуємо до кінця року. Гадаю, що дехто з лікарів просто «прибідняється». Але в будь-якому разі необхідна допомога постраждалим може і повинна бути надана, і всіх керівників медичних закладів про це попереджено. Будь-які витрати, якщо вони будуть обгрунтовані, ми профінансуємо.

У жодному разі не піддаю сумніву заслуги донецьких медиків: той факт, що всім без винятку потерпілим в результаті аварії вдалося зберегти життя, говорить багато про що. Але сьогодні ці люди виявилися заручниками дистанції між урядовими обіцянками та їх виконанням. На шахті висловлюють занепокоєння з приводу того, що нині, коли урядова комісія роботу припинила, для постраждалих і сімей загиблих розпочнеться ходіння по інстанціях. Дуже вже хочеться, щоб такі песимістичні прогнози не справдилися. Постраждалим потрібна щоденна увага, а не одноразовий вибух співчуття.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Захистити школу і вчителя!

Освіта

ДОСЛІДЖЕННЯ соціологів переконливо засвідчують пряму залежність економічного розвитку, підвищення продуктивності праці, громадянської зрілості і активності особистості від її загальноосвітнього рівня. Не так давно, у 80-ті роки, за цим показником Україна входила до першої п'ятірки держав світу.

Та в 1992 році учні отримали право не відвідувати школу після свого 15-річчя. Десятки, сотні тисяч неповнолітніх залишилися на вулиці, стрімко зросли підліткова злочинність, наркоманія, моральна деградація.

Певне прозріння відбулося 1996 року — нова редакція Закону «Про освіту» відновила обов'язкову середню освіту. Але це не зупинило обвальний процес руйнування, занепаду галузі. Через урізання до мінімуму витрат на освіту нині ліквідуються факультативи, гуртки, групи продовженого дня, небачено скорочується мережа позашкільних закладів, дитячих садків, по суті, не оплачується перевірка зошитів, класне керівництво. Десятки тисяч вчителів залишаються без роботи. Так, у Кіровському районі Донецької області під скорочення потрапляє 240 вчителів, а щоб компенсувати це, місцева влада пропонує іти у двомісячну відпустку за свій рахунок усім вчителям району.

Негативно позначається на діяльності школи і зростаюче матеріальне і моральне зубожіння педагогів. Місяцями вони не одержують заробленого. Особливо складна ситуація з боргами в Тернопільській, Рівненській областях та у Криму. Так, в п'яти районах і Тернопільщини, і Рівненщини з учителями не розрахувалися ще за червень 1996 року...

Мало що дають освітянам страйки, протести. В державі немає порядку. Цільові кошти, що неодноразово виділялись урядом на погашення заборгованості у заробітній платі, в повному обсязі до педагогічних колективів не доходять. І закономірним є запитання, чи є у нас змога будувати громадянську демократичну державу, яка могла б захистити вчителя, учня...

Адже нині для розв'язання проблем, пов'язаних із забезпеченням конституційного права на освіту, маємо тільки Міністерство освіти на 190 штатних одиниць. Один спеціаліст відповідає за розвиток 7 — 15 напрямів. І це тоді, як так звані міжнародні благодійні та зарубіжні педагогічні асоціації, використовуючи свободу «гуманітарної допомоги», нав'язують країні неоколонізаторські «технології», алгоритми та варіанти зубожіння.

Дивно, але майбутнє України поставлено в залежність від міжнародних структур та їх представників-«експертів». Саме з їхніх вуст лунають рецепти політичного, економічного та духовного блокування права на життя цілого народу. А надання кредитів зарубіжними фінансистами ставиться у пряму залежність від зниження видатків на освіту.

Україна на шляху модернізації та реформування освіти. Проте, якою не стала б наша школа, головною фігурою в ній залишається вчитель. І про це мають пам'ятати всі, хто за службовим обов'язком відповідає за майбутнє наших дітей, школи, освіти і держави.

Євген БЕРЕЗНЯК,
колишній (1957—1980 рр.) начальник управління шкіл Міністерства освіти України, заслужений учитель України, кандидат педагогічних наук;

Борис ЧИЖЕВСЬКИЙ,
заступник начальника Головного управління середньої освіти, начальник відділу Міністерства освіти України, кандидат педагогічних наук.

***

Коли готувався цей матеріал, до редакції надійшло звернення Центрального комітету профспілки працівників освіти і науки України до Верховної Ради України, обласних, міських, районних, селищних, сільських рад.

У ньому висловлюється занепокоєння з приводу поглиблення негативних процесів в освітянській галузі, що ставить під загрозу майбутнє дітей України, а отже і майбутнє держави.

Витрати на освіту, констатується у ньому, протягом останніх років постійно зменшуються. Якщо 1993 року обсяги фінансування галузі становили 6,9 відсотка національного доходу, то бюджет освіти у 1998 році не досягає навіть 4,2 відсотка від валового внутрішнього продукту. Нині практично припинено фінансування навчального процесу. Економія на освіті, невиплата зарплати поставили освітян на межу бідності, залишають школи кращі вчителі, зростає незадоволення працівників освіти владою, створюються страйкові комітети. Ці та інші фактори можуть спричинити зрив випускних іспитів та початку нового 1998/99 навчального року.

Зважаючи на нинішній стан економіки країни, ЦК профспілки розраховує на розуміння народними обранцями невідкладних проблем освіти. Сподіваємося, що під час розгляду законопроектів «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 1998 рік», «Про Державний бюджет України на 1999 рік», «Про середню освіту», «Про вищу освіту» і затвердження програм соціально-економічного розвитку та місцевих бюджетів депутати передбачать кошти для фінансування освіти, оплати праці педагогічних та науково-педагогічних працівників, збереження пільг педагогам, які викладають у сільських школах.

ЦК галузевої профспілки звертається до рад всіх рівнів з проханням винести розгляд проблем освіти на найближчі засідання сесій рад і вжити відповідних заходів для недопущення поглиблення негативних процесів в освітянській галузі.

НА ДНІ

(Початок на 1-й стор.).

Через це й доповідь заступника голови обласної держадміністрації Олександра Єфремова на сесії Луганської обласної ради не претендувала навіть на найменший оптимізм. Скоріше навпаки. Катастрофічний стан продовжує поглиблюватися, оскільки й досі не подолані його першопричини. Серед них найважливіша — незабезпеченість потрібних економічних умов для нормальної роботи та розвитку вугільної галузі. Зростання цін на вугілля не встигає за зростанням цін на матеріали та гірниче обладнання. Торік підтримка вугільникам області була встановлена до 50 відсотків від розрахункової — в обсязі 213 мільйонів гривень. Було виділено трохи більш як 245 млн. І відтепер Мінвуглепром, що попередньо знизив цю статтю витрат, запевняє, буцімто навіть «перефінансував» вугільну галузь області.

Хоча фактично через недостатнє фінансування буквально «до ручки» доведена застаріла матеріально-технічна база. А професія шахтобудівників поступово взагалі перетворюється на призабуту і архаїчну. Призупинено будівництво великих об'єктів: нових стволів, горизонтів, водовідливів. Попри неодноразові обіцянки на найвищому рівні, так і не знайдено кошти на пуск двох шахт новобудов-довгобудів — «Самсонівська-Західна» та «Никанор».

Торік шахти області реалізували палива на 1244,2 мільйона гривень, а розрахувалися з ними споживачі всього на 24,9 відсотка від загальної суми.

Проблемою з проблем стало й закриття шахт. У відповідній постанові, затвердженій Кабінетом міністрів України, передбачено: до 1 січня 2000 року в Луганській області буде закрито 26 шахт. Кому потрібна така поспішність? І де відшукати кошти? Адже приклад цивілізованих країн — Англії, Німеччини, Франції —показує, що цей процес має тривати від 6 до 30 років! А наш приклад, зокрема роботи, які вже почалися на 15 шахтах, показує повну непідготовленість, що обернулася економічною, екологічною і соціальною катастрофами.

На думку голови постійної комісії облради з питань промисловості, транспорту, екології та зв'язку генерального директора регіонального ВО "Укрвуглеекологія" Юрія Заскалька, так звана «реструктуризація» галузі на практиці обернулася знищенням шахт і шахтарських селищ. Більше того — під вивіскою закриття неперспективних шахт йде відверте і досить активне розбазарювання матеріальних цінностей.

— Де ж стратегія і тактика Мінвуглепрому та обласної держадміністрації? Хто відповів чи відповість за «стахановський Чорнобиль» в області? Хто цілий ряд шахт відніс до таких, що мають закриватися? Це стосується й шахти «Україна» із запасами 20 мільйонів тонн палива. Без відповіді залишається питання депутата облради голови профкому шахти «Україна» Мирослава Марущака...

Але, здається, криза, що взяла у свої міцні обійми вугільників Луганщини, носить не випадковий, а цілеспрямований характер. Спостерігається планомірне знищення базової галузі промисловості. Навряд чи можна пояснити невтішний стан справ лише відсутністю коштів, на що традиційно посилаються у Кабміні. Виявляється, коштів бракує тільки на підтримку вітчизняних вугільників. Бо торік у Польщі було закуплено 37 мільйонів тонн вугілля.

А чого варта дивна позиція невтручання і спостерігання за стрімким зростанням цін на матеріально-технічні ресурси, електроенергію. Не може не обурювати також досить поширена практика існування тисяч різноманітних посередницьких комерційних структур, котрі «обліпили» шахти з усіх боків. Пропонуючи послуги з реалізації вугілля та поставки матеріалів і обладнання для шахт, вони, м'яко кажучи, мають із цього непоганий зиск. Бо продають паливо за заниженими цінами, а матеріали й обладнання поставляють гірникам на 25, а то й 50 відсотків дорожче!

Переконливий факт паразитування посередників за сприяння вугільних «генералів» навів депутат облради електрослюсар шахти «Молодогвардійська» холдингової компанії «Краснодонвугілля» Петро Сурков. Так, для вже звільненого генерального директора «Краснодонвугілля» нанесення величезних збитків під час придбання матеріалів та обладнання у комерційних структурах було ніби... самоціллю. Судіть самі — за середньої ціни лісоматеріалів 60—65 гривень за кубічний метр вони у малому приватному підприємстві «Фенікс» куплені аж за 128,8 гривні за кубічний метр.

За завищеними більш ніж у два рази цінами також придбані промислові мастила, кабелі, транспортні стрічки тощо. І цей приклад — лише крапля у морі схожих, коли за колосальні матеріальні збитки вугільні «генерали» тільки позбавляються своїх посад. Хоча давно напрошується висновок — за нинішньої криміналізації економіки і відповідальність має бути відповідною.

Сесія облради, звісно, не панацея від усіх шахтарських негараздів області. І навряд після досить емоційного обговорення проблем ситуація поліпшиться, але присутній на сесії перший заступник міністра вугільної промисловості Дмитро Герасимчук повідомив про вже чинну постанову Кабміну, яка передбачає, що всі кошти, котрі надходитимуть від реструктуризації галузі, державної підтримки та реалізації вугілля, йтимуть на погашення заборгованості у зарплаті (вона в області становить 637,7 мільйона гривень). Крім того, готується ще одна постанова про отримання кредитів для розрахунку за відвантажене вугілля. Також було обіцяно посприяти пуску нових шахт «Самсонівська-Західна» та «Никанор». А щодо закриття, то, виявляється, сьогодні, щоб закрити шахту, потрібна згода і трудового колективу, і холдингової компанії, і місцевих органів влади...

А от для того, аби запрацювала спільно розроблена «Програма розвитку вугільної промисловості Луганської області на 1998 — 2000 роки», потрібно єдине —виконувати зазначене та обіцяне. Дуже просто.

Павло КУЩ.

Луганськ.

Фото Володимира СЛОТИ.

Регіон пропонує. Хто чує?

Енергозбереження

ЗАЙНЯТИСЯ проблемою заощадження енергоресурсів не на словах, а на ділі харків'ян змусило життя. Область не перший рік лідирує щодо витрат електроенергії, собівартість різних комунальних послуг якої становить близько 60 відсотків. У той же час часто-густо обігріваються не так промислові будівлі, житло, як земля над теплотрасами і повітря навколо неутеплених будинків.

— Зважаючи на все це і на те, що обладнання, яким сьогодні оснащено наші підприємства, надто енергоємне, а купувати сучасне нема за що, — каже начальник управління житлово-комунального господарства і будівництва облдержадміністрації Сергій ПІЛІГРАМ, —ми розробили обласну програму енергозбереження на підприємствах галузі до 2005 року з таким розрахунком, щоб, по-перше, максимально реконструювати й модернізувати все, що морально застаріло, але ще може послужити нам не один рік. А, по-друге, задіяти при цьому якнайбільше харківських підприємств, щоб не везти елементарні побутові прилади з-за кордону.

Починання харків'ян (місцева держадміністрація надала 8 млн. гривень на виробництво та встановлення приладів обліку споживання газу, води, електроенергії) начебто зустріли підтримку на найвищому рівні. Не раз влаштовувалися представницькі «оглядини» енергозберігаючих технологій, лунали підбадьорливі промови. Але далі, в загальнонаціональному масштабі справа не просунулася. А шкода.

Харківські будівельники вже «обкатали» технологію реконструкції, приведення до сучасних стандартів щодо збереження тепла різних типів панельних будинків. У тому числі й так званих «хрущовок», питома вага яких у житловому секторі Харківщини — 80 відсотків. Термін експлуатації більшості з них, як відомо, закінчується. Проте розроблена технологія може не тільки значно продовжити їх життя, а й істотно поліпшити внутрішнє планування, підняти будинок ще на два поверхи, надати йому сучасного зовнішнього вигляду.

Звісно, що на такий фронт робіт у бюджеті грошей немає. Нема й інших джерел фінансування у житлово-комунального господарства. Втім, це не означає, що становище безвихідне. У Східній Європі, як відомо, проблему фінансування реконструкції панельного житлового будівництва давно розв'язано, і банки із задоволенням видають на це кредити під земельну заставу.

Не меншої уваги та нестандартного підходу заслуговує, на наш погляд, спільне виробництво заводу ХЕМЗ з деякими комерційними підприємствами так званих електроприводів для водяних насосів. Завдання їхнє просте: «загальмувати» роботу електродвигунів, коли гідравлічний тиск у водопроводі і так достатній. Тобто, насосні станції «ганятимуть» воду не цілодобово, а в міру необхідності, в години найбільшого її споживання. Таку апаратуру вже встановлено на кількох насосних станціях міста. Ефективність її очевидна.

Або взяти, приміром, випуск «теплозахисних» труб для ремонту й прокладання нових тепломагістралей, випуск яких освоєно на одному з периферійних підприємств області. Гарантований термін їх експлуатації — не менш як півстоліття, втрати тепла зведено до нуля, крім того їх прокладання не потребує додаткових інженерних споруд. Ще привабливіший вигляд має технологія так званого санірування різних центральних магістралей, що дає змогу оздоровити ці «артерії» з допомогою внутрішнього введення ізоляційного покриття. Справа за малим — упроваджувати.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Лист до редакції

Реформувати — будувати.

А чи завжди це так?..

Чи потрібно сьогодні в нелегкий для нашої країни час, коли більшість підприємств на межі краху, руйнувати під виглядом реформування ті поодинокі острівці «промислової надійності», завдяки яким ще тримається держава? Так ставить питання у листі до редакції та керівництва країни трудовий колектив лідера нафтогазодобувної промисловості держави НГВУ «Охтирканафтогаз».

Кому це вигідно? І чому це робиться після трагічної загибелі керівника НГВУ Р. Рапія? Адже досі, протягом існування «Охтирканафтогазу», з боку ВАТ "Укрнафта», обласних та місцевих органів влади не було якихось істотних зауважень щодо виконання нафтовиками державних планів, розробки родовищ та впровадження нових технологій!

За розрахунками спеціалістів НГВУ поділ «Охтирканафтогазу» на два управління — Охтирське і Роменське (відстань між якими незначна) потягне за собою великі додаткові витрати в розмірі 60 мільйонів гривень, а це — 20 нових нафтових свердловин з річним видобутком нафти 243 тис. тонн, які могли б дати додатковий дохід більш як 52 млн. гривень.

Колектив НГВУ «Охтирканафтогаз» вважає (це підтверджують і висновки спеціалістів), що внаслідок поділу охтирці будуть змушені, виходячи з обсягів фінансування, скоротити обсяги буріння та облаштування родовищ. Доведеться звільнити до 40 відсотків інженерно-технічних працівників, закрити деякі об'єкти соціальної сфери. Все це позначиться на виплаті зарплати працівникам бюджетної сфери та пенсій. Хто від цього виграє?

Кубковий «хет-трик» «Динамо»

Футбол. Кубок країни. Фінальний матч.

ЦСКА (Київ) — «Динамо» (Київ). 1:2.

0:1 Шевченко, 1, 0:2 Шевченко, 33, 1:2 Новохацький, 64. На 62-й хв. Олійник (ЦСКА) не реалізував пенальті.

ЦСКА: Рева, Левченко, Балацький (Ільченко, 63), Балицький, Семчук, Уляницький, Гогіль (Новохацький, 46), Кріпак, Городов, Олійник, Цихмейструк.

«Динамо»: Шовковський, Кирюхін, Герасименко (Калитвинцев, 63), Головко, Ващук, Гусин (Михайлов, 67), Каладзе, Кардаш (Радченко, 90), Косовський, Шевченко, Ребров.

Попереджено: Семчука (16), Гогіля (25), Кріпака (82).

Арбітр — Ігор Ярменчук (Київ), асистенти — Михайло Овчар (Калуш), Юрій Дерев'янко (Львів).

31 травня. Київ. НСК «Олімпійський». Ясно, 25 градусів. 42 750 глядачів.

Перед цим фіналом три клуби: «Чорноморець» (Одеса), «Шахтар» (Донецьк) і «Динамо» (Київ) — по двічі кожний володіли цим почесним призом. І от динамівці вирвалися вперед, зробивши своєрідний кубковий «хет-трик».

Фіналові, як кажуть, сприяло все: і відмінна погода, і заповнені трибуни з людською хвилею, і чітке суддівство, і, нарешті, бойовий настрій суперників. Одне слово, матч вийшов на славу.

Секундна стрілка на першій хвилині здолала відстань до позначки 50, як у воротах армійців вже побував м'яч. Андрій Шевченко миттю скористався точною передачею Олексія Герасименка і вразив ціль.

Отже, динамівці одразу приголомшили суперника, збили йому дихання і володіли ініціативою протягом усього першого тайму. Могли засмутити воротаря ЦСКА Віталія Реву активні Сергій Ребров і Василь Кардаш. Але зробив це знову технар Шевченко. Цього разу його асистентом був Андрій Гусин.

Либонь, мало хто вірив у те, що це буде останній успіх «Динамо» в цьому поєдинку. Попереду було ще багато часу. І глядачі сподівалися, що синьо-білі влаштують землякам розгром, як нещодавно в поєдинку чемпіонату країни. Але після перерви ми побачили зовсім інший ЦСКА. Куди поділася стартова розгубленість його футболістів? Вони заграли швидко, агресивно, з гідністю.

Звичайно, клас багатьох динамівців вищий, ніж у конкурентів. Однак останні цю прогалину компенсували бойовитістю. На першій же хвилині другого тайму повинен був відзначитися Едуард Цихмейструк. Але його потужний удар метрів з 25 — у поперечину.

А потім настав момент, коли доля подарувала ЦСКА ще один шанс. Гусин збив у своєму штрафному Олексія Городова, і головний лікар поліклініки Академії наук, арбітр ФІФА Ігор Ярменчук, якому 10 червня виповниться 41 рік, не вагаючись, показав на одинадцятиметрову позначку. Але Олександр Шовковський переграв Олексія Олійника, який бив пенальті. Воротар киян кинувся у нижній правий від себе кут і парирував м'яча.

І ця невдача не пригнітила підопічних Володимира Безсонова. Дуже помітний був Василь Новохацький. Цей гравець три роки тому вже виступав за армійців. А потім грав у Олега Блохіна в грецькому клубі «Іонікос», далі — у Андрія Баля в «Маккабі» (Ізраїль, Хайфа), знову — Греція. І от повернення в Україну.

Саме Новохацький забив головою гол у ворота «Динамо». А точну передачу йому зробив капітан ЦСКА Цихмейструк.

Була в армійців нагода встановити рівновагу, коли на 75-й хв. сильним ударом здалеку Олійник відправив м'яча під поперечину. І тут на висоті виявився динамівський воротар. Отже, все так і залишилося до фінального свистка. А потім щасливі футболісти «Динамо» здійснили з Кубком коло пошани.

А в прес-центрі на запитання журналістів відповідали тренери.

Анатолій Пузач:

— Перша половина була за нами і за результатом, і за грою. А от другу назву слизькою. І ми могли забити ще, і суперник мав нагоди. Запитаєте, чому так сталося? Як на мене, наші хлопці вже подумали, що гру зроблено. Тим часом армійці перехопили ініціативу, заробили пенальті, забили гол з гри. Гадаю, що глядачі залишилися задоволені. Ми вдячні уболівальникам, які підтримували нас, за атмосферу свята на трибунах. Отже, чашу ми вибороли, тепер залишається покласти до неї щось...

Володимир Безсонов:

— Насамперед хочу привітати динамівців з третім таким успіхом. Щиро дякую людям, які прийшли на стадіон. Матч був по-справжньому кубковий. Щоправда, в першій його половині мої підопічні добряче перехвилювалися. І не дивно, адже це здебільшого молоді спортсмени, і таке в їхньому житті було вперше. На установці перед грою казав їм, що треба колись починати серйозні справи. Майстерності ще бракує, але її можна компенсувати завзяттям, великою віддачею. Тремтіли в них коліна попервах, нічого не скажеш. А от після перерви оговталися, заспокоїлися і показали досить пристойний футбол.

Я запитав Безсонова:

— Найімовірніше, ваша команда виступатиме в розіграші європейського Кубка кубків. Чи збирається довкомплектовуватися, на якій арені прийматимете суперників?

— А довкомплектація проста: з тих, кого призовуть на службу. На більше й не розраховуємо. Брати когось в оренду — то великі гроші. Отже, старатимемося обходитися наявними силами. Тепер про стадіон. Зрозуміло, що на нашому змаганні європейського рівня не провести. Будемо проситися до динамівців ...

Про довкомплектацію запитали й Пузача. А конкретно — про чутки щодо легіонерів із Москви та Грузії. Анатолій Кирилович тільки сказав, що тривають переговори...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімках: володар Кубка країни-98 «Динамо» (Київ); армійський «ескорт» Василя Кардаша.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Оголошення

Відкрите акціонерне товариство «Облагропостачсервіс» (Чернівці) повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 17 липня 1998 року о 15 годині за адресою: Чернівці, вул. Лугова,11.

Реєстрація учасників зборів: 17 липня 1998 року з 12.00 до 15.00.

Порядок денний

1. Затвердження річних результатів діяльності товариства, затвердження звітів і висновків ревізійної комісії, порядку розподілу прибутку.
2. Внесення змін до статуту.
3. Вибори спостережної ради.
4. Реорганізація ВАТ шляхом виділення окремих товариств.
5. Різне.

Для участі в загальних зборах потрібно мати:

документ, який посвідчує особу;

доручення на право голосування довіреній особі;

доручення на право участі у зборах для юридичних осіб.

Довідки за телефоном (03722) 2-31-63.

Правління ВАТ.

Арбітражний суд Київської області (м.Київ-33, вул. Жилянська, 58-б) порушив справу про банкрутство № 9/3б-98 щодо МКП «Ваш дім» (Броварський район, с.В.Димерка, вул. Польова, 12, р/р 468922 в АППБ «Аваль»).

Зміни до інформації про випуск акцій Відкритого акціонерного товариства «Запорізький комбінат будівельних матеріалів», зареєстрованої Запорізьким територіальним управлінням ДКЦПФД 11 березня 1998 року.

Юридична адреса: 330006, м. Запоріжжя, Північне шосе, 69, тел.: (0612) 2-93-17.

Пункти 3.3, 3.3.2 та 3.3.3 викласти в такій редакції:

3.3. Обсяг емісії — 180720 простих акцій, номінальною вартістю 0,05 гривень кожна, загальною сумою 9036 (дев'ять тисяч тридцять шість) гривень.

3.3.2. Порядкові номери акцій від 000001 до 180720.

3.3.3. Порядок розміщення акцій згідно з планом приватизації розміщених простих іменних акцій.

Номінальна вартість акцій 0,05 гривень.

Акціонерний банк «Тернопіль-кредит» (реєстраційний номер в НБУ № 41, ід. код 19361427) повідомляє про припинення своєї діяльності шляхом реорганізації — приєднання до акціонерного поштово-пенсійного банку «Аваль» з 15 червня 1998 року згідно з рішенням загальних зборів акціонерів банку АППБ «Аваль» від 30.12.97 р. (протокол № 3Б-10) та АБ «Тернопіль-кредит» від 20.03.98 р. (протокол № 29).

Претензії приймаються протягом двох місяців за адресою: 282001, м. Тернопіль, вул. Йосипа Сліпого, 8.

Правління банку.

Правление АО «Донецкмебель» сообщает, что общее собрание акционеров состоится 3 июля 1998 г. в 15.00 по адресу: г. Донецк, ул. Куйбышева, 58 в помещении клуба ДМК.

Повестка дня:

1. Отчет правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности за 1997 год.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Внесение изменений в устав.
4. Увеличение уставного фонда на сумму индексации балансовой стоимости основных фондов по состоянию на 01.01.95 г. путем дополнительного выпуска акций.
5. Разное.

Центральна республіканська аптечна база УО «Укрфармація» (м. Бориспіль, поштовий індекс 256300, р/р 26006301210055, МФО 321217, код 01981425 у Бориспільському відділенні ПІБ) повідомляє про свою ліквідацію згідно із рішенням «ДАК Ліки України».

Претензії приймаються в місячний термін від дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справи про банкрутство:

1. № 3/104-Б стосовно виробничо-комерційного підприємства «Супутник» (281070, м. Славута Хмельницької області, вул. Привокзальна, 25, р/р 29037602826001 в АКБ «Україна» м. Славути);
2. № 8/99-Б стосовно спільного українсько-туніського підприємства «Катя ЛТД» (281070, м. Славута Хмельницької області, вул. Кузовкова, 19, р/р 26005230030001 в АКБ «Україна» м. Славути).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня публікації оголошення.

Інформація про випуск акцій Скадовського відкритого акціонерного товариства «Чорномор»

1.1. Код ЗКПО 14132490.

1.2. Юридична адреса: 326400, Скадовськ Херсонської області, вул. Комунарів,75.

1.3. На підставі наказів Херсонського ФДМУ, за підсумками сертифікатних аукціонів та протоколом № 3 ВАТ «Чорномор» від 15.08.97 р. зареєстровано новий випуск акцій номінальною вартістю 0,01 грн.

1.4. Випуск цінних паперів зареєстровано територіальним відділенням ДКУПФР в Херсонській області 08.01.98 р.

1.5. Обмін сертифікатів здійснюється без обмеження строку за адресою: Україна, 326400, Скадовськ Херсонської обл., вул. Комунарів,75.

1.6. Довідки за телефонами: 2-34-75, 2-20-50.

Інформація про перший випуск акцій Відкритого акціонерного товариства «Городоцька швейна фабрика»

1. Характеристика емітента

1.1. Фірмове найменування Товариства

Повне: Відкрите акціонерне товариство «Городоцька швейна фабрика».

Скорочене:

українською мовою — ВАТ «Городоцька швейна фабрика»,

англійською мовою — Joint-stock company «Gorodok garment factory».

1.2. Місцезнаходження Товариства

292530, Львівська область, Городок, вул. Нижні Пасіки, 9.

1.3. Мета та предмет діяльності

Метою діяльності товариства є здійснення виробничої, інвестиційної та іншої підприємницької діяльності. Діяльність Товариства спрямована на отримання прибутку та задоволення соціально-економічних інтересів акціонерів і членів трудового колективу.

Предметом діяльності Товариства є: виробництво продукції швейної та легкої промисловості; розробка та впровадження нових моделей швейних виробів; надання послуг по виконанню замовлень з виробництва швейних виробів; здійснення інших видів діяльності відповідно до чинного законодавства України та статуту Товариства.

1.4. Дата та місце проведення установчих зборів

Установчі збори відбудуться 14 липня 1998 року за адресою: 292530, Львівська область, Городок, вул. Нижні Пасіки, 9.

1.5. Передбачуваний розмір статутного фонду

Передбачуваний розмір статутного фонду — 1 007 000 (один мільйон сім тисяч) гривень.

1.6. Порядок створення та термін діяльності Товариства

Відкрите акціонерне товариство «Городоцька швейна фабрика» (надалі — Товариство) створюється шляхом реорганізації колективного підприємства «Городоцька швейна фабрика» у відкрите акціонерне товариство. Рішення про реорганізацію прийняте загальними зборами власників майна колективного підприємства «Городоцька швейна фабрика» (протокол № 1 від 5.03.1998 року).

Товариство створюється на невизначений термін.

Товариство є правонаступником колективного підприємства «Городоцька швейна фабрика», яке зареєстроване за розпорядженням Представника Президента України у Городоцькому районі Львівської області № 374 від 19.10.1992 року, свідоцтво про державну реєстрацію №05468086 від 10.10.1995 року.

2. Відомості про діяльність правового попередника

2.1. Бухгалтерський баланс КП «Городоцька швейна фабрика» за 1997-й та перший квартал 1998 року

Актив	1.01.1998 року. (тис. грн.)	1.04 1998 року (тис. грн.)
І. Основні засоби та інші позаоборотні активи	964,7	946,7
ІІ. Запаси і затрати	30,0	28,3
ІІІ. Грошові кошти, розрахунки та інші активи	33,9	89,5
Баланс	1028,6	1064,5
Пасив	1.01. 1998 року	1.04. 1998 року
І. Джерела власних та прирівняних до них коштів	974,7	953,4
ІІ. Довготермінові пасиви	—	—
ІІІ. Розрахунки та інші короткострокові пасиви	53,9	111,1
Баланс	1028,6	1064,5

2.2. Звіт про фінансові результати та їх використання за 1997 фінансовий рік

І. Фінансові результати

Найменування показника	на 01.01.1998 року (тис. грн.) прибутки	збитки
Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	198,8	х
Затрати на виробництво реалізованої продукції (робіт, послуг)	х	209,8
Балансовий прибуток (збиток)	—	22,5

ІІ. Використання прибутку

	на 1.01.1998 року
Платежі до бюджету	0,7
Відрахування в резервний (страховий) фонд	—
Використано на інші цілі	9,1

2.3. Довідка про фінансове становище за станом на 1.01.1998 року

Фінансове становище КП «Городоцька швейна фабрика» є таким, що характеризується низьколіквідною структурою активів та дефіцитом оборотних коштів у ліквідній формі.

Назва показника	1.01.1998 року
1.1. Загальний коефіцієнт ліквідності	1,186
1.2. Проміжний коефіцієнт ліквідності	0,629
1.3. Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0,002
2. Коефіцієнт фінансової стійкості	1,01
3. Коефіцієнт фінансової незалежності	0,948
4. Коефіцієнт ефективності використання активів	0,0
5. Коефіцієнт ефективності використання власних коштів (капіталу)	0,0

Достовірність бухгалтерського балансу, звіту про фінансові результати та їх використання за 1997 фінансовий рік, довідка про фінансовий стан підтверджені ТзОВ «Аудиторська фірма «УКРЗАХІДАУДИТ» (ліцензія Аудиторської палати України № 000541 від 29.11.1994 року).

2.4. Чисельність працюючих

Середньоспискова чисельність працівників за станом на 1.01.1998 року — 198 чол.

2.5. Дані про керівних працівників

Прізвище, ім'я, по батькові	Посада	Стаж роботи на цій посаді	Освіта вища	Загальний стаж роботи
Ревда Данута Михайлівна	голова правління	1рік 6 міс.	вища технічна	37 років
Коновалова Лариса Юріївна	головний бухгалтер	2 роки 6 міс.	середня спец.	12 років

2.6. Опис ділової діяльності КП «Городоцька швейна фабрика»

Основними напрямами діяльності КП «Городоцька швейна фабрика» є виробництво продукції швейної промисловості; розробка та впровадження нових моделей швейних виробів.

Основна номенклатура, обсяги виробництва та реалізації продукції за 1997 рік

Найменування продукції	Обсяг виробництва (тис. шт.) за 1997 рік	Виручка від реалізації (тис. грн.) за 1997 рік
Жіночий одяг	105,7	
Інше	0,3	
Всього	106	181,6

У вказаний період наукові дослідження не проводились, інвестиції не здійснювались.

Опис ділової діяльності КП «Городоцька швейна фабрика» засвідчений ТзОВ «Аудиторська фірма «УКРЗАХІДАУДИТ» (ліцензія Аудиторської палати України №000541 від 29.11.1994 року).

3. Дані про емісію цінних паперів

3.1. Дата і номер протоколу прийняття рішення про випуск цінних паперів

Перший випуск акцій Товариства проводиться відповідно до рішення загальних зборів власників майна колективного підприємства «Городоцька швейна фабрика» (протокол рішення про випуск акцій № 1 від 5 березня 1998 року) шляхом проведення передплати на акції серед власників майнових паїв у майні КП «Городоцька швейна фабрика».

3.2. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії

Метою випуску акцій є реорганізація колективного підприємства «Городоцька швейна фабрика» у відкрите акціонерне товариство та формування статутного фонду ВАТ «Городоцька швейна фабрика»

За результатами фінансово-господарської діяльності колективного підприємства «Городоцька швейна фабрика» за станом на 01.04.98 р. збитки становлять 19 200 грн. Фінансові ресурси, вилучені від емісії акцій, на погашення збитків не спрямовуватимуться.

3.3. Обсяг емісії, вид і категорія цінних паперів, число серій і порядкові номери

Планується випустити 10 070 000 (десять мільйонів сімдесят тисяч) простих акцій номінальною вартістю 10 копійок на загальну суму 1 007 000 (один мільйон сім тисяч) гривень.

Акції випускаються у бездокументарній формі серією А-1 за №№ 00000001—10070000).

3.4. Запланований курс акцій

Запланований курс акцій відповідатиме їх номінальній вартості — 10 (десять) копійок за одну акцію.

3.5. Місце та термін передплати акцій

Місце передплати акцій: 292530, Львівська обл., Городок, вул. Нижні Пасіки, 9.

Термін передплати акцій — з 22 червня 1998 року до 29 червня 1998 року.

3.6. Порядок розміщення та оплати акцій

Власники майнових паїв у майні колективного підприємства «Городоцька швейна фабрика» самостійно покривають передплатою 100 відсотків від обсягу емісії акцій пропорційно до вартості майнового паю кожного з них.

Оплата акцій здійснюється шляхом обміну майнових паїв у майні колективного підприємства «Городоцька швейна фабрика» на акції Товариства.

Для здійснення такого обміну члени колективного підприємства «Городоцька швейна фабрика» або їх представники подають голові правління заявку довільної форми, після реєстрації якої отримують письмове зобов'язання про здійснення еквівалентного обміну на акції створюваного відкритого акціонерного товариства «Городоцька швейна фабрика». Перелік осіб, що оплатили у такий спосіб акції Товариства, підтверджується аудитором та подається незалежному реєстратору (згідно з укладеною угодою на ведення реєстру акціонерів).

Після реєстрації випуску акцій в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку письмові зобов'язання обмінюються на виписки з реєстру акціонерів. Термін отримання документів, що підтверджують право власності на акції Товариства, не обмежено.

3.7. Дії, що проводяться у разі перевищення або недосягнення рівня передплати

У зв'язку з обміном майнових паїв колективного підприємства «Городоцька швейна фабрика» на акції відкритого акціонерного товариства «Городоцька швейна фабрика» перевищення або недосягнення рівня передплати не передбачається.

3.8. Переважне право на придбання акцій при проведенні наступних емісій

Переважне право на придбання акцій при проведенні наступних емісій мають акціонери Товариства.

3.9. Нарахування та виплата дивідендів

Дивіденди — чистий прибуток чи його частина, що залишається в розпорядженні Товариства після розрахунків з бюджетом та іншими кредиторами за результатами календарного року і направляється за рішенням загальних зборів акціонерів Товариства на виплату акціонерам пропорційно кількості належних їм акцій.

Дивіденди будуть виплачуватись один раз на рік. Термін виплати — не пізніше 1 квітня року, наступного за звітним. Місце виплати: 292530, Львівська обл., Городок, вул. Нижні Пасіки, 9.

Дивіденди виплачуються готівкою шляхом банківського або поштового переказу, іншими способами, що дозволені чинним законодавством.

3.10. Відомості про попередні емісії цінних паперів

Попередні емісії цінних паперів не проводилися.

3.11. При проведенні передплати на акції Товариство послугами торговця цінними паперами не користується.

4. Чинники ризику, пов'язані з діяльністю товариства

Чинники ризику, що можуть впливати на діяльність Товариства:

погіршення економічної ситуації в країні та низький платоспроможний рівень населення;

зміна податкової політики та введення додаткових податків.

У номер

● *Чернігів*

Відбудували хату лірника

Минулими вихідними в селі Дмитрівці відбулося відкриття та освячення відбудованої хати, в якій жив відомий український лірник Аврам Родіонович Гребінь. 120-річчя від дня його народження відзначено на Співочому полі в селищі Березному святом народної творчості. У ньому взяли участь заслужений артист України лірник Василь Нечепа, співаки, фольклорні колективи з усієї Чернігівщини.

● *Луганськ*

Робоча гора — робоча пора

Тривають роботи з ліквідації наслідків зсуву на схилі Робочої гори у Лисичанську. Закріпити грунт вирішено з допомогою монтажу металевих труб та заливання їх бетоном. І хоча швидкість зсуву нині трохи зменшилась, небезпека аварій на найближчій проїжджій частині залишається реальною. Тож поки що тут закрито проїзд транспорту.

Відновлювальні ремонтні роботи тривають цілодобово. До слова, у провалля неподалік Лисичанська вже засипано майже 10 тисяч тонн щебеню, що дало можливість нарешті відновити проїзну здатність однієї лінії залізничного полотна.

● *Миколаїв*

Гард над Бугом — слобода козацька

У місті енергетиків Южноукраїнську з'явилося нове громадське об'єднання — козацьке товариство «Бугогардова паланка». Його назва перегукується з давниною, коли слобода Гард над Бугом була адміністративним центром однієї із запорізьких паланок. Сьогоднішні козаки мають намір налагодити охорону пам'яток історії та культури, виховання молоді на кращих традиціях предків.

● *Житомир*

Інформацію не можна з'їсти, але без неї не обійтися

У Житомирі при облуправлінні соціального захисту населення відкрито перший в Україні інформаційно-консультативний центр. Сучасна комп'ютерна техніка і програмне забезпечення не лише сприятимуть отриманню вичерпної інформації для населення, а й дадуть змогу на основі звернень громадян вести моніторинг соціально-трудових процесів, ефективніше на них впливати. За консультаціями сюди можуть звертатися сім'ї, які потребують матеріальної допомоги, претендують на житлову субсидію. Центр допоможе конкретною інформацією і безробітним, і тим, хто сумнівається у правильності оплати праці.

Паніковський має столичну прописку

Михайло Паніковський, літературний герой відомої книги І. Ільфа та Є. Петрова «Золоте теля», мешкає у Києві. Оселився він у затишному скверику на вулиці Прорізній, 6. Про що, до речі, свідчить прописка у справжньому паспорті, виданому капітаном міліції. Саме тут до революції Михайло Самуелійович працював кишеньковим крадієм. Прообразом для пам'ятника Паніковському, відкриття якого відбулося минулої неділі, став відомий актор театру та кіно Зиновій Гердт.

Півтора року вивчали та трудилися над створенням цього улюбленого всіма образу його «батьки»—скульптори Віталій Сивко та Володимир Щур. Бронзовий Паніковський вийшов немов живий: тримаючи свій ціпок, він крокує вперед, з високо піднятою головою, хитруватою посмішкою, словом, почувається героєм. Того дня він насправді був таким, адже його удостоєно ще одного звання — «герой нашого часу».

Він слухав щирі привітання численних гостей-шанувальників — акторів, письменників, поетів, сатириків, гумористів, отримував подарунки (серед яких — той самий жирний гусак і ті самі «золоті» гирі). Було влаштовано і невеличкий аукціон, де пустили з молотка улюблені речі Михайла Самуелійовича: камізельку (за 70 гривень), ціпок та чорні окуляри (за 30). А одному з гостей свята, який взяв участь у конкурсі й найголосніше вигукнув фразу Паніковського «дай мільйон!», подарували стареньку валізу героя.

На відкритті пам'ятника (до речі — першого літературному героєві в Києві) відзначалося, що сквер, де встановлено скульптуру, має стати місцем для постійної зустрічі сатириків та гумористів. А самі автори у цьому і не сумніваються, адже, на їхню думку, це пам'ятник не національному, а інтернаціональному герою.

Тетяна МІШИНА.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

«Колесо» порушує закони фізики

Уперше

***У** РАМКАХ програми Днів Києва проведено перший весняний фестиваль української комедії. Він проводився на відкритому майданчику Театру на Подолі — з огляду на добру погоду, театр працює просто неба, оскільки ремонт приміщення затягнувся.*

Фестиваль розпочали актори цього театру Сергій Бойко та Ігор Славинський, ведучі телепередачі «На добраніч, діти!» А потім гості Андріївського узвозу побачили комедійні програми Харківського театру-студії «Арабески», музичних колективів «Мандри» та «Лепрекон», київських муніципальних театрів —Молодого, Малого драматичного, «Романсу», «Бенефісу», маріонеток, «Колеса».

До речі, про «Колесо». Цей театр-кафе, прописаний на Андріївському узвозі, якраз відзначив десятиліття свого існування. З цієї нагоди режисера Ірину Кліщевську та її колектив вітали близькі й далекі гості (включно з керівником Подільської райдержадміністрації та командиром корабля «Сагайдачний»). Привітання були веселими і якнайкраще вписувалися в програму комедійного фестивалю («Ви —не театр-студія, ви — театр-стадія!» — так висловив відомий режисер О. Кужельний). Справді, стадія, на якій нині перебуває «Колесо», свідчить, що театр росте й міцніє, попри всі негаразди. Або, як було сказано того самого вечора, «ви порушуєте закони фізики, бо котитеся вгору, а не вниз...»

Христофор ГРУША.

Газеті «Шулявка» — п'ять років

Виповнилося п'ять років газеті «Шулявка», що розповсюджується в місті Києві та Київській області. За цей час у тижневика з'явилося власне творче обличчя. На сторінках «Шулявки» порушуються проблеми суспільно-політичного життя, культури, спорту, виховання, газета оперативно відповідає на запитання читачів, дає корисні поради і консультації, друкує цікаві літературні твори.

Нині наклад газети збільшився втричі. За числом передплатників «Шулявка» випередила більшість регіональних видань.

Сьогодні творчий колектив редакції намагається робити все, щоб і надалі завойовувати серця читачів. То нехай щастить вам, колеги!

Колектив «Голосу України».

Під прапором капіталізму вперед, до щасливого сільського буття!

На другому міжнародному конгресі Української ліги підприємців АПК, як завжди, думали думу про село. Тема заходу для цього була підходяща: «Агропромисловий ринок України – проблеми функціонування та розвитку». Спочатку, як годиться, бізнесмени розкритикували хибну урядову сільськогосподарську позицію, за якої варто очікувати нових катаклізмів у галузі. На думку голови біржового комітету Української аграрної біржі Богдана Губського, державна політика зводиться лише до ухвалення постанов, що здебільшого не виконуються.

Дісталося й закордону. Дружня рука іноземних банків, вважає віце-президент ліги підприємців АПК Людмила Супрун, не така вже й щедра. Річна ставка кредитів — 20—25%. Та й ті надають лише за наявності гарантованого зарубіжною компанією контракту на експорт агропродукції. Закордонне «фінансування», мовляв, заганяє село ще глибше до боргової ями.

Від «хто винен?» агропідприємці перейшли до не менш актуального «що робити?». Запропоновані рятівні методи новизною не вирізняються. Як і торік, у боротьбі за щасливе завтра села комерційні структури вирішили об'єднатися під прапором визнання АПК пріоритетною галуззю, зменшення податкового тиску та процентних ставок на кредитні ресурси, розроблення реальної програми агроекономічної політики.

Тепер справа за втіленням надуманого у життя.

Галина КВІТКА.

Золотий голос Ольги Басистюк

***М** ИНУЛОЇ п'ятниці в Київському будинку органної музики відбулася презентація майстер-диска народної артистки України Ольги Басистюк.*

Ольга, як завжди, була велична і прекрасна, як завжди, її ліричному сопрано було затісно навіть під таким високим склепінням, і, як завжди, зал був переповнений і вдячні шанувальники довго не відпускали її зі сцени. А вона, співачка зі світовим визнанням, усе дякувала спонсорам — регіональному благодійному фонду підтримки розвитку культури (засновник — банк «Слов'янський»), без котрого нічого цього не було б. Додам, що коли не знайдуться охочі і далі підтримати Ольгу Басистюк, яку ще називають золотим голосом України, то далі нічого й не буде, бо майстер-диск — це ніби рукопис роману в одному примірнику, котрий ще треба видавати. Слово честі, мені куди більше хотілося б написати, як свіжо і по-новому звучала її «Аве Марія» різних авторів. Або

про те, як вона щоразу дивує шанувальників її таланту несподіваними можливостями свого Богом дарованого голосу.

Але згадаймо: коли вона востаннє виступала в «її домі» — Будинку органної музики чи в Національній філармонії — святилищі саме для таких талантів, як у Ольги Басистюк? Два тижні тому, справді, відбувся-таки її концерт у Національній філармонії. Тільки ж відміняли його кілька разів, а напередодні пізно увечері співачка сама (!) обдзвонювала всіх, кого знала, що концерт усе-таки відбудеться, бо чиновники нарешті змилостивилися, дозволивши їй там виступити. А закінчила артистка концерт геть не традиційно, заявивши, що директор цього закладу не одержить від неї не те що кількох тисяч, а й кількох копійок.

Але ж якщо у Національній філармонії не виступатимуть такі, як Ольга Басистюк, — то хто тоді? Той, хто заплатить гроші?

До речі, співачка з сумом констатувала, що в Москві та Санкт-Петербурзі її розуміють куди краще. А тепер давайте замислимося: скільки наших талантів у Росії розуміють краще, ніж в Україні? І не треба поспішати звинувачувати їх у непатріотизмі...

Розумію, що у мистецтво вже давно втрутився бізнес, який навіть з безголосих дівчаток і хлопчиків без проблем робить естрадних зірок, котрі вщерть заполонили всі телевізійні програми. І хай, як то кажуть, процвітають. Але таких, як Ольга, з її голосом незвичайної сили, Бог посилає людям один раз на багато років. З ними треба інакше. Я не знаю, як, але не так, як ми це робимо зараз. Державо, спонсори, багаті люди, де ви?..

Валентина ПОЛІЩУК.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс—449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 235352.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311102.

1 2 3 4 5 6 7 8 0